

VÄRMLANDS ANOR

1995:2

Juni 1995

Medlemstidning för Värmlands Släktforskarförening
ISSN 1400-1047

Pris 30:-
Årgång 12

Ernst Moritz Arndts resa 1804
se artikel sida 16

Västra bron i Carlstad vid nuvarande Stadshotellet är stadens **äldsta broläge** med anor sedan 1500-talet. Det var en **träbro** som **måste** förankras med **stålwire** vid **högvattenperioder** och där **militär** trupp beordrades gå i otakt. Den var **föremål för många** planer för om- och nybyggnad för att 1938 ersattas av en betongbro. Bilden, kallad "**De fem gubbarna på bron**", är från cirka 1900. Trdkubben i brobanan **sågades** och byttes varje år. Mannen i bakgrunden med sågen är **Petter**, far till slaktare **Edv Pettersson**. Mannen **längst t h** är **Anders Olsson**. Bild 0909 i Carlstads-Gilletts bildarkiv. Hovfotograf Karl Nyström

VärmlandsAnor

VärmlandsAnor utges som medlems-tidning för Värmlands **Släktforskarförening**. Bidrag till tidningen, synpunkter på inriktningen och tips om händelser för bevakning mottas tacksamt av Redaktören. Citat ur **VärmlandsAnor** får göras, om **källan** anges.

Upplaga 800 ex, 4 ggr/år

Ansvarig utgivare och redaktör Lars-Gunnar Sander, **Norra Berghaget**, 66732 Forshaga. Telefon 054-872754

Produktion Consulting Data, Malm-torgsgatan 18, 65340 Karlstad. Telefon **054-218777** Telefax **054-218829**

Tryck Tryckeri AB Knappen, Karlstad

Manusstopp för 1995:3 är 8 aug 1995

Värmlands

Släktforskarförening

Föreningen bildades 1983 och har till änd a d att stödja och stimulera intresset för släkt- och **hembydsforskning** i Värmland och förena dem som delar detta intresse. **Föreningen** är ansluten till Sveriges **Släktforskarförbund**.

Organisationsnummer 8732201-6897
Föreningens adress c/o Sander, Norra Berghaget, 66732 Forshaga.

Medlemsavgiften är 100 kr för ordinarie medlem och 30 kr för familjemedlem (1995). Avgiften sättes in p%föreningens postgiro **46 96 60-5**. För medlemmar i Norge är **avgiften** 90 norska kronor respektive 28 kronor som sättes in **på** norskt postgiro **0806 1944339**.

Arkiv Emigrantregistret, Box 331, 65208 Karlstad. Telefon 054-159272.

Besöksadress Gamla Badhuset, Norra Strandgatan 4, Karlstad

Styrelsen 1995

Ordförande Lars-Gunnar Sander, Norra Berghaget, 66732 Forshaga. Telefon 054-872754

Vice ordförande Bernhard **Granholm**, Ljunggatan 39 C, 66432 Grums. Telefon 0555-61153

Sekreterare Gunnar Jonsson, Älvhags-gatan 25, 66140 Säffle. Telefon 0533-10559

Kassör Harald Persson, Malm-torgsgatan 18, 65340 Karlstad. Telefon **054-218777**

Materialförvaltare Bo Cider, Skolgatan 12, 66060 **Molkom**. Telefon **0553-10378**

Registrator Sonja Peterson, Ölme-gatan 9 A, **65230 Karlstad**. Telefon 054-219411

Ledamot Gunhild Svensson, Odalvägen 15, 65350 Karlstad. Telefon 054-531448

Innehåll

Kartorna berättar	3
Ordföranden	3
Överfallet på Jerpset	4
Grensgranskertreff	6
SVAR i Stockholm?	6
Spännande läsning	7
Personregister	7
Stegresaren hade ...	8
Släkten Steinfeld	10
Gravstensinventenng	10
Släkten Sillen	11
Husförhörslängder	11
När vatten och eld	12
Soldatregistrering	12
Antavla 36	13
Andra medlemsblad	14
Antavla 37	15
Ernst Moritz Arndt	16
Anor sökes	21
Släktforskar dagarna	22
Annonser	23

Årsmötet utsåg ny redaktör

Föreningens elfte **årsmöte** hölls i **Gamla Badhuset** lördagen den **18 mars 1995**. **Ett 50-tal medlemmar** hade **samlats**. Till mötesordförande valdes **Anders Höglund** och till **mötessekreterare** **Gunnar Jonsson**.

Till föreningsordförande för 1995 omvaldes Lars-Gunnar Sander. Tili ordinarie ledamöter omvaldes Gunnar Jonsson och Bo Cider samt nyvaldes Gunhild Svensson efter **avgående** Eivor Lantz. Till suppleanter omvaldes Irene **Luthman** samt nyvaldes Lennart Gustafsson, **Säffle** efter Gunhild **Svensson**. Till revisorer omvaldes Gerhard Kaukerat samt nyvaldes Olle **Skoog** efter Kerstin Moden **son** undanbett sig omval. Till revisorssuppleant efter Olle **Skoog** nyvaldes Lennart Fallberg, **Molkom**.

Ny redaktör

Till redaktör för **VärmlandsAnor** nyvaldes Lars-Gunnar Sander efter **Bernhard Granholm** som undanbett sig omval.

Till valberedning omvaldes Gunnar Bergström, Stig **Jonasson** och Ingrid Johansson.

1994 års verksamhetsberättelse, resultaträkning, balansräkning, revisionsberättelse samt budget 1995 **godkändes** och lades till handlingarna. Styrelsen beviljades ansvarsfrihet.

Riksstämman 1999

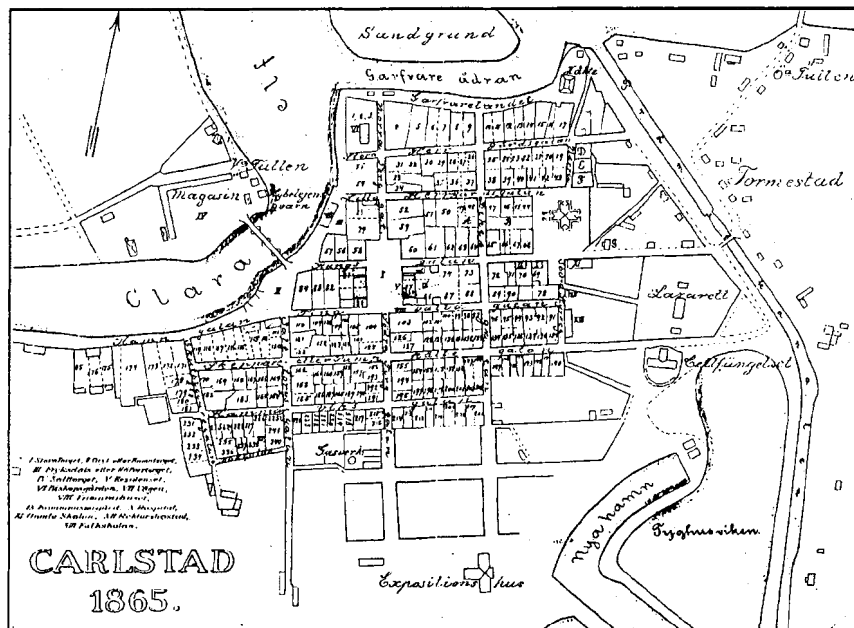
Årsmötet godkände styrelsens **preliminärt** inlämnade **ansökan** att få arrangera Sveriges **Släktforskarförbunds riksstämman** i Karlstad år 1999 som är det tidigast lediga året. Förhoppningsvis är då Landsarkivet i verksamhet i Karlstad.

Årsmötet beslutade på styrelsens förslag om oförändrade medlemsavgifter för 1996.

Slutligen avtackade Lars-Gunnar Sander avghende styrelseledamoten Eivor Lantz som **på** grund av sjukdom ej kunde närvara samt **avgående** redaktören Bernhard Granholm.

L-G Sander

Kartorna berättar . . .

Vid föreningens årsmöte den 18 mars fick deltagarna lyssna till ett fascinerande föredrag av överlantmätare Per Magnusson som handlade om Karlstads utveckling sedd med utgångspunkt från kartorna.

DA Thingvalla år 1584 fick stadspri- vilegier med namnet **Carlstad**, skänkte hertig Carl stora markområden till den nyblivna staden. Dessa så kallade **donationsjordar** kom att få stor betydelse för stadens **utveckling**. Förutom att vara en kornbod för borgarna, så tryggade de markförsörjningen när staden senare växte i storlek, vilket framgick av de många kartor från olika tidsskeden som Per Magnusson visade. Men dispositionsrätten till donationsjordarna och uppdelningen i lotter skulle genom tiderna ge juridiskt sakkunniga personer full sysselsättning.

1717 års karta utgör grunden för fastighetsregistret fram till den stora branden 1865. Efter branden 1719 **uppfördes kyrkan** på den nuvarande platsen. När vi så är framme vid 1770 års karta, så dyker gatunamn upp för första gången. Carlstad hade nu omkring 1500 **invånare**. Antalet kreatur var fortfarande betydligt större än antalet människor. Men bebyggelsens areal hade inte ökat **jämfort** med 1713. Vi kan således göra oss en föreställning om trångbodheten i staden.

År 1775 förstatligades **brännvinsbränningen** och Gustav III anlade så kallade kronobrännerier på några olika ställen i landet. Ett sådant uppfördes i trakten av nuvarande lasarettet. Man tog vatten från **älven** och för den skulle installeras **pumpverk** nere vid stranden. Dessa anläggningar ställde till med stort förtret för de **båtkarlar** som drog pråmar upp till staden från uthamnen i Skoghäll.

Efter den stora stadsbranden 1865 uppgjordes en helt ny stadsplan. Det är ovisst vem som egentligen gjorde den. En kommitté hade tillsatts som utlyste en pristävling men man kunde inte ena sig om något **vinnande** förslag. I stället genomfördes kommitténs eget förslag. Men bakom detta stod förmodligen lantmätaren von Wachenfeldt.

År 1882 ritade Theodor **Högström** en vacker karta över Carlstad som nu hade 7 500 invånare. Det var en stad som fortfarande saknade el, vatten och avlopp. På denna karta är stenhusen markerade röda, trähusen gula och korsvirkeshusen rosa. **Svanströms** karta från 1893 är speciellt intressant för släktforskare. På Kvarnberget, Herrhagen och Haga är varje hus numrerade med exakt samma nummer som återfinns i **husförhörslängden**. Denna karta finns på stadsplanekontoret.

Lars-Gunnar Sander

Ordföranden har ordet

Så har då ännu en årsstämma i vår föreningshistoria awerkats. Och tack för det förtroende jag fick att vara ordförande under detta år. Jag blev också vald till redaktör för **VärmlandsAnor** efter Bernhard Granholm som nu vill ha mer tid för sin egen omfattande forskning.

Redaktörskapet betraktar jag som en **tillfällig nödlösning**. I en så stor förening som vår med 600 medlemmar bör inte en och samma person inneha två så tunga poster. I medlemskåren bör det rimligtvis finnas någon som är intresserad av att göra en insats som redaktör. Du som **känner** för detta, hör av Dig! Hör också av Dig om Du vet någon annan som skulle passa! Under tiden hoppas jag att allt fler förser vårt medlemsblad med material. **Varje** släktforskare har ju en stor **källa** att ösa ur och ingenting är ointressant för likasinnade.

Antalet medlemmar i vår förening ökar ständigt, vilket gör att vi förmodligen **får rätt** att sända tre ombud till 1996 års riksstämma i Växjö. Detta är **naturligtvis** mycket glädjande men samtidigt känns det att kraven på oss i styrelsen ökar. Jag ber **därför** alla medlemmar om hjälp med vår verksamhet. Kom med **förslag** till aktiviteter av olika slag!

Årsmötet godkände styrelsens preliminära intresseanmälan från vår förening att få stå som värd för 1999 års riksstämma i Carlstad. Vi återkommer till detta i kommande nummer av **VärmlandsAnor**.

Under tiden vill jag rekommendera **alla** som har möjlighet att besöka årets släktforskardagar med riksstämman som **hålls** i Stockholm den 19-20 augusti.

Olaus Olausson, nybliven änking, står på kyrkogården vid sin hustrus grav:

- Ja, du ä lycklig du Britt-Stina - och jag mä . . .

Ur Albert Engströms Gubbar

Överfallet på Jerpset

Fortsättning från **VärmlandsAnor 1995:1**

Skilöperkompaniet

Som ledsagare av den norska truppstyrkan på väg mot hemmagården Jerpset fanns också landvernsmannen Trond Jerpset med. Ingen kunde ju haft bättre vägvisare. Ju närmare Jerpset truppstyrkan kom, desto bättre kände Trond terrängen.

Trond Jerpset, som brukade Jerpset sedan 1790, var 39 år. Han var gift med Inger Hansdotter från Jerpsetödegården och de hade sex barn tillsammans.

Norrmännen gav sig av från Spitalskroken vid Glomma väster om Kongsvinger söndagen den 23 maj. Truppstyrkan marscherade så gott som rakt söderut mot Jerpset och övernattade under bar himmel i skogen natten till måndagen. Det var säkert tungt att förflytta sig till fots. Vintern var sen det här året och det låg fortfarande djup snö i terrängen intill riksgränsen.

Påföljande dag fortsatte marschen mot Jerpset. Svenskarna därstädes kände uppenbart på sig att någonting var på gång.

Det var därför som löjtnant Ulfsparre sände iväg fänrik Wijnblad med 28 man på måndagskvällen för att försöka ta rätt på vad som egentligen pågick i skogarna runt Jerpset.

Det sägs att norrmännen stått uppe på en bergskam och sett svenskarna passera genom en dalsänka nedanför. Hur som helst försvagade denna disposition den lilla svenska truppstyrkan ytterligare. Denna måndagskväll befann sig norrmännen bara en halvmil från Jerpset. De beslöt att avvakta en tidpunkt, då de flesta svenskarna förväntades sova. Efter midnatt, när klockan passerat 01.00, slog de till. Man kan på goda grunder räkna med att det var Trond Jerpset som uppträtt som vägvisare så här långt.

Det har skrivits rätt mycket om slaget vid Jerpset i norsk litteratur. Förstahandskällorna var faktaspäckade men ändå rätt torftiga. SA småningom dök det upp mera målande beskrivningar av hur det gick - eller i varje fall kunde ha gått - till vid Jerpset.

Så här gick det till enligt H Angell i boken "Syvaars-krigen för 17. mai 1807-1814", utgiven 1914:

"Svenskarna sov endast i skydd av fem vaktposter. Avlösande vaktmanskap sov i ladan. Baron Ulfsparre sov däremot inne i mangårdsbyggnaden.

Vaktposten övermannad

Skidlöparkompaniet fick till uppgift att gå runt Jerpset för att i första hand skära av tänkbara reträttvägar. Leirdö-lerne skulle däremot gå rätt på. Trond Jerpset åtog sig att försöka oskadliggöra vaktposten på stenen vid myren och lyckades också övermanna honom.

Endre Iversen Holde lovade att ta sig an gevärsposten på körbron till ladan. Svensken fick se en karl komma emot sig med falld bajonett. Han satte i ett ångestfyllt skrik, vände geväret mot Endre och tryckte av på ett par stegs avstånd. Men Man for förbi Endre och i nästa ögonblick rände leirdöleren bajonetten genom svensken.

Gevärspostens skrik och skottet blev signalen för leirdöleme och skidlöparna att gå på.

"Fald an! Fald an! Geschwindt! Geschwindt!" hörde man kapten Jürgensen kommendera samtidigt som man hörde de svenska posternas "I gevär!" I samma ögonblick stormade norrmännen fram som en man. De hoppade över gärdesgårdarna och i sporrsträckbar det av mot gårdens hus.

Inne på gårdstunet och inne i husen blev striden snart avgjord. Några svenskar satte sig till motvärn, andra inte, de var som förlamade, några sprang till skogs och klarade sig undan, några var påklädda, åter andra kom framdykande i bara skjortan.

Norrmännen begav sig mot husens dörrar, de tryckte in dem, slog in dem med gevärskolvorna och inne i ladan och i bastun kämpade man mot man. Hetast gick det för sig borta i mangårdsbyggnaden. Här hade svenskarna barrikaderat sig. Dörren höll emot länge och från gluggarna i väggen sände de skott ut i mörkret mot norrmännen. Det skall ha varit den jättestarka korpral Lem som till slut hade sprängt dörren genom att

springa mot den. Svenskarna hade omedelbart gett upp.

Den svenske chefen, löjtnant, baron Ulfsparre, hade just kommit ut på tunet och försökt att samla sitt manskap. Han blev emellertid mycket snabbt nedstucken. Det berättas, att kommandersergeanten för skidlöparna, det vill säga Per Aasnes, hade gripit honom i bröstet och uppmanat honom att ge upp tillsammans med sitt manskap, han skulle få dem till att upphöra med skjutningen från mangårdsbyggnaden. Löjtnanten hade inte kunnat detta, kanske hade han inte förstått vad vare sig skidlöparna eller leirdölerne hade sagt. För soldaterna hade det i mörkret sett ut som en uppgörelse mellan de två männen, några leirdölerne hade stuckit sina bajonetter genom honom och det blev omedelbart löjtnantens död.

Dessvärre blev liket plundrat på i stort sett allt. Det påstås till och med att en leirdöl för att få av den ena av löjtnantens stövlar hade huggit av foten. Jürgensen hade lugnt låtit sina soldater få plundra. Hungriga var de. Kläder hade de knappast. Underklädervar det inte att tala om. Skodonen var uppnötta och i delar. Han hade menat att döda varken behövde kläder eller stövlar. Därför tog hans manskap också av kläderna från den ende stupade leirdölem, allt enligt Angell.

När skottväxlingen upphört och krutröken skingrats, var det dags att göra bokslut för den hastiga kampen.

Utöver löjtnant Ulfsparre hade tre svenskar - Jan Bräck från Tierp, Jan Åhl från Björklinge och ytterligare en hittills okänd uppländsk soldat - samt en norrmän - Sjur Andersen Övrebö från Solvom - fått plikta med livet. Två norrmän betraktades som svårt skadade. De 24 upplänningarna, som ändå klarade livet, fick ge sig som krigsfångar och marschera med norrmännen till Odalen, en sträcka på drygt 40 km.

Den 29 maj inskrevs upplänningarna som krigsfångar på Akershus fästning i Kristiania.

Fångenskapen efteråt

De svenska krigsfångarna placerades

i Eidskog

Berättat av Bernt Karlsson del 2 och avslutande del

med största sannolikhet ut på olika typer av arbete runt Kristiania. **Känt** är i alla fall att Matts **Öster** fick bege sig upp till **Toten** i **Oppland** söder om **Gjövik**.

Genom **krigsfångenskapen** undslapp i alla fall just de här upplänningarna att behöva omgrupperas till Finland under sommaren och likt sina kamrater på regimentet behöva delta i det ödesdigra finska **fälttåget** hösten 1808.

Åtta av de **tillfångatagna**, Erik Flor från Danmark, Jan Malm, **Almunge**, Anders Ed, **Almunge**, Carl **Bjur**, **Funbo**, Jan Blesholm, Börje, Anders **Fruckt**, Gamla Uppsala, Lars **Fyhr**, **Alunda** och sannolikt också Lars **Bäfver**, **Läby**, lyckades på något sätt frigöra sig från **krigsfångenskapen** i oktober 1808 och återvända hem. **Övriga** 16 krigsfångar blev av allt att döma kvar i Norge till över freden i Jönköping 1809, varefter de utväxlades och på så sätt blev fria.

Den sena **nattimmen** vid Jerpset mellan den 24 och 25 maj 1808 fick aldrig några politiska konsekvenser. Däremot kan man räkna med att den på olika sätt fick **påtagliga** efterverkningar för var och en som deltagit i uppgörelsen.

För den svenske chefen baron Ulf sparre blev nederlaget totalt genom att han måste plikta med livet. Hans norske kollega kapten von Jiirgensen hyllades däremot som hjälte och utsågs några **månader** senare till Dannebrogssiddare. Så tysk han var av **börd** blev han en av de allra sista normmännen, som behängdes med denna hedersbetygelse.

Kapten Wilhelm von Jiirgensen befordrades **så** småningom till major och slutade sina dagar på gården Rytteraker i **Hole** i Telernarkvid 69 års ålder Å 1842. Korpral Lem blev Dannebrogssman och befordrades efter en tid till löjtnant. Han fick möta svenskar på nytt några år senare, när de var på hemväg från **Napoleonkrigen** i Tyskland 1814. Svenskarna tog den lilla omvägen via södra Norge för att **tvinga** in normmännen i den union med Sverige, som sedan skulle vara fram till 1905.

Löjtnant Lem avled vid 64 års ålder hemma i **Årdal** 1845. Arvet från honom fördes vidare av en utomäktenskaplig

son, född just året 1808, då Lem som korpral befann sig i kamp med svenskarna.

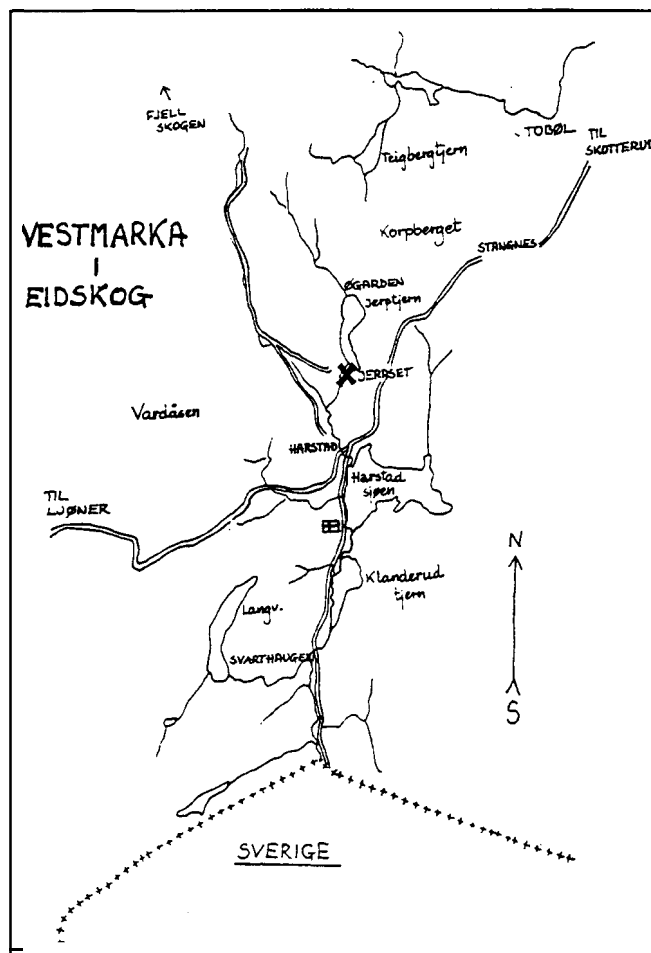
Soldat Endre **Iversen Holde** blev också **Dannebrogssman**, återvände hem till **Borgund**, gifte sig och fick tio barn. De utvandrade sedan till Amerika, där han idag har en stor eftersläkt.

Sjur Andersen Övrebö, den ende norrman som fick **sätta** livet till på slagplatsen, efterlämnade fem barn vilka alla **nådde vuxen** ålder och varav två emigrerade till Amerika. En stor eftersläkt torde fortfarande finnas till honom i Norge.

Eirik **Kalvkjipptjønnet** hade ansetts som brutal och rättfram som soldat och kom som civil att betraktas som en galning och en typ som kunde göra i stort sett vad som helst, menade folk. **Han** var gift **två** gånger. Hans båda hustrur hängde sig. Med den första var han **barnlös**. Med den andra hade han tre barn och därutöver en utomäktenskaplig son, som **så** småningom kom att överta hans lilla torpställe. Han avled vid 81 års ålder 1867.

Jan **Åhl** hade satt **fyra barn** till världen. För hans efterlevande gick det i varje fall inte i första omgången - särskilt bra. Hans **hustru** Brita med barn hamnade på fattighuset i Björklinge.

Erik Flor från Danmark ville aldrig återinträda på roten efter att han blivit fri. Han flyttade till Lagga där han, liksom hustrun Brita Jansdotter, dog 1848. Matts **Öster** fick däremot bege sig ut i fält på nytt. Han var med i **Napoleonkrigen** 1813 och kom på så sätt inte bara till Tyskland utan ända till staden **Liège** i Belgien. Han var därefter med om det korta **fälttåget** in i Norge 1814, innan han vid generalmönstringen 1820 beviljades

avsked. Han var då blind på ena ögat och betraktades som utfattig, gammal och svag. Han avled 1822 vid 48 års ålder som - här det senare visat sig - stamfar för en stor eftersläkt.

Trond Jerpset, då? Han återvände till sin gård och satte den på nytt under plogen. Så småningom fick han möjlighet att förvärva den och den är än idag i släktens **ägo**. Trond Jerpset avled vid 63 års ålder 1831.

År 1908 - precis 100 år efter den dramatiska sammandrabbningen och i den nationalistiska yran efter unionsupplösningen - avtäcktes en minnessten på Jerpset med den korthuggna **inskriptionen**: "Her seirede Trond Jerpset och **leirdölerne** i kamp for **fedrelandet** natta till den 25 mai 1808." Minnessstenen står kvar än i dag. Vid den samlas traditionsenligt **lokalbefolkningen** i Vestmarka för att fira den norska nationaldagen den **syttende** mai varje år.

Fortsättning nästa sida

Grensgranskertreffen i Sarpsborg

Söndag 2 april anordnade Östfolds **Historielag** i Sarpsborg en **Gränsgranskerträff** för släktforskare från **Östfold** i Norge, Bohuslän och Dalsland i **Sverige**. Samtidigt höll Gränsbygdens **släktforskare** i Bohuslän sitt **årsmöte** på samma plats. Ett **100-tal** släktforskare trängdes i Energiverkets samlingssal med tillhörande kafeteria. Från Värmland var **Lars-Gunnar Sander** och Harald Persson inbjudna som **gästföreläsare**.

I korta anföranden redogjordes för arbetet inom historielagets kommittéarbete med registrering av invandringen till **Östfold**. Dess resultat var lagt på dator där cirka 15000 svenska invandrare var registrerade. Roland Olsson **från** Gränsbygdens släktforskare berättade om sin förenings arbete och intendenten för Melleruds museum Olof Ljung kunde meddela att museet nu är **färdigt**. Museet är inrymt i Tingshuset vid sidan av **Värdshuset på Dal** utmed riksväg 45. Närmast allt material finns där samlat för forskare som sysslar med Dalsland. Telefon är 0530-13214.

Lars-Gunnar Sander redogjorde för förutsättningarna för **släktforskningen** i Sverige där ett **släktforskarförbund** samlar de flesta föreningar, dock är inte alla anslutna. Harald Persson gick i sitt anförande in **på** släktforskarens vardag med att bja forska, **fällor** och problem, **käll-**

Lars-Gunnar Sander talar inför ett 100-tal släktforskare om utvecklingen i Sverige.
Foto Harald Persson

material. **Båda** anförandena var av arrangörerna begränsade till 20 minuter vardera. **Däremot** var det rikligt med tid för diskussion forskare emellan.

I ett följande sammanträde deltog ordföranden i Ostfolds historielag, **Ætthistoriekommittén** och representanter från **historielagen** i Trögstad, Eidsberg och Askim jämte Sander och Persson. Det var Ottar **Stordahl** i **Ætthistoriekommittén** som ville få till stånd närmare samarbete mellan Ostfold, **Romemrike** och Värmland.

De **närvarande** var snabbt överens om att någon ny organisation ej behövdes. Eftersom nuvarandeföreningar fungerar på ett bra sätt, **bör** som det heter i protokollet "de intresserte **gruppene** **sörge** for A informere hverandre om sine møter og **sender** hverandre sine publikasjoner".

Närmast för hösten står ett planerat gränsmöte i **Orje** cirka 16 september. Detta torde vara intressant och passa väl för Värmland. Utan tvekan är det så att **släktforskning** inte **känner** några landgränser. Dessutom har förbindelserna med Norge under Arhundraden varit många med otaliga släktband.

Harald Persson

SVAR i Stockholm?

SVAR avser att satsa på ett **mikroortcenter** i **Stockholm** och söker **nu** efter **lämplig lokal**. **Därmed** torde det inte **längre** vara **aktuellt** för lokala intressenter i Stockholm att ge **sig** in på detta område.

Tidigare har jag i **VärmlandsAnor** pekat på de **risker** ett **sådant** center kan **medföra** i form av **höjda låneavgifter** ute i landsorten. **När** nu SVAR själv **etablerar** sig i **huvudstaden** torde **nämnda** risker minska. Men det skadar nog inte att i framtiden bevaka SVARs prissättning så att inte höga **stockholmskostnader** **vältras** över på övriga landet.

Samtidigt strävar **Släktforskarförbundet** att flytta sina lokaler till samma **ställe** som SVAR, **så** att **besökare** vid detta **även** har möjlighet att **besöka** förbundet.

Det **allra** basta vore naturligtvis om **Förbundet**, **Mikroortcentret** och **Genealogiska Föreningen** kunde samlokaliseras. **GF** **lär** **nämligen** vara tvungna att skaffa ny **lokal**.

LGS

Överfallet Jerpset ...
Fortsättning från sida 5

Vet Du något mera?

Vet Du händelsevis **något** mera om **Överfallet** på Jerpset eller något som hände soldaterna **på** den svenska och norska sidan under, innan **eller** efter det att man möttes öga mot öga natten den 25 maj 1808?

Bemt Karlsson
Spetsvägen 4
757 57 Uppsala

Telefon 018-425653 bostaden eller
arbetet 08-7894941

Spännande läsning i domböcker

Domböcker är ett ämne som en sann släktforskare aldrig kan få nog av. Ytterligare ett bevis för detta gavs vid Folkrorelsearkivets årsmöte den 13 mars då Peter Olausson fängslade åhörarna med diverse axplock ur denna outtömliga källa. Visst innehåller domböckerna mycken dramatik. Men det är framför allt i dessa källor som släktforskaren finner det myllrande vardagsliv som omgav hans anfäder. Mängden av information illustreras av att ett enda mal i vissa fall kan omfatta tusen sidor.

Föredragshållaren inledde med att berättat om en kyrkstöld i Stavnäs. En olycklig ortsbo rodde tjuvarna över sjön och ansågs även i övrigt vara delaktig i stölden. Han dömdes till döden men domen ändrades av hovrätten till 10 års straffarbete på Älvsborgs fästning. I november 1781, endast några månader före frigivningen antecknades han som död i fångrullan. Han hade av våda störtat ned för fästningsvallen.

Brand och ödeläggelse genom krigshandlingar var inte speciellt trevligt för de drabbade. Men för den sentida släktforskaren kan sådana händelse betyda rena turen. Särskilt de värmländska gränsbygderna fick ju förr känna av krig och elände. När sådant hänt kunde nämligen ägarna behöva få äganderätten bekräftad vid tinget. Och i samband härmed kan man i domboken finna släktutredningar som går flera generationer tillbaka.

Gränstvister var vanliga ärenden som avgjordes vid häradsrätten. Här finner man redogörelser för var gränsrösen fanns. Intressant att notera är att dessa rösen hade namn

Trolldomsmål togs upp via kyrkan. På 1620-talet florerade häxtron på Värmlandsnäs och många personer var in-

stämnda till tinget för detta. Med i härvan var också en del finnar som lämnat ut trollpåsar, döpt om sjuka människor för att lura "det onda" med mera.

Att det fanns folk som försökte kringgå skatter var förr liksom nu inte alldeles ovanligt. Länsman fick till exempel mycket att göra då skatt på tobak infördes. På samma sätt blev det under 1760-talet då bestämmelserna om brännvinsbränningen skärptes. De som länsman anklagade kunde exempelvis skylla ifrån sig med att ifrågavarande kungörelser ej blivit upplästa i kyrkan.

Sabbatsbrott beivrades av en energisk överhet. Slogs man på en söndag blev det speciellt kännbara böter. Fiske på en söndag var absolut ej tillåtet, för att inte tala om vad det innebar att spritpåverkad somna i kyrkan under gudstjänsten!

Skogen blev vid mitten av 1600-talet av stor ekonomisk betydelse vilket avspeglar sig i den tidens domböcker. Svedjandet fick inte göras hur som helst utan måste synas in. Svedjornas storlek samt typ av skog som ej fick röras protokollfördes. Vid för stort uttag blev det böter. Man bör observera att det var långt ifrån bara finnar som bedrev svedjebruk. År 1753 drevs en stor skogsuttagsprocess i Glava.

Marknader fick ofta efterspel på tinget. Fickstöder och slagsmål var vanliga då mycket folk kom samman som till exempel vid marknaden i Nysäter. Där fanns det också tulltjänstemän som tog upp tull vilket ledde till bråk.

Riksdagsmännens arvoden och ersättningar för boende är idag ett ofta återkommande ämne i massmedia. Ingenting är dock nytt under solen. Vid riksdagen 1765-66 inkom ortens riksdagsman med en skrivelse till Gillbergs häradsrätt där han begärde högre ersättning för sitt uppdrag. Som skäl åberopade han att det var dyrtid i Stockholm.

Genom domböckerna får vi veta att Värmland var ganska mångkulturellt på 1600-talet. Det är tyskar, danskar, norrmän, holländare, valloner, finnländare och polacker som figurerar i urkunderna. Om ett barn sägs det på ett ställe att det var "fött av norska men dock ärliga föräldrar"!

I Åmål hade man en engelsk mjölnare som åkte fast för tvegifte. Efter det att hustru nr 2 dött tog han tillbaka hustrun 1!

Stöder var inte så vanliga som man skulle tro. Vanligtvis var det mat och kläder som stals. I Värmskog togs en soldat som lämnat sitt regemente och sedan stulit kvinnokläder och en jakt-hund!

För mord och dråp blev straffet ofta döden. Barnamord var det mest förekommande brottet i denna kategori. Under en hundraårsperiod har man registrerat fem avrättningar i Gillbergs härad, den sista på 1820-talet. Den sista avrättningen i Värmland ägde rum 1840.

Lars-Gunnar Sander

Personregister ur värmlandslitteratur

Från Peter Funke i Mölndal har vi fått ett personregister för 57 olika boktitlar. I förordet till registret skriver Peter Funke:

• När jag för några år sedan började intressera mig för alternativ till sedvanliga källor för person- och släktforskning fann jag att det fanns många uppgifter att hitta i diverse lokalhistorisk litteratur för Värmland, men tyvärr saknades

relevanta register, inte enbart sammanfattande sådana tyvärr saknade ett flertal av de enskilda böckerna register över personer och orter. Jag har därför sett det som angeläget att försöka bygga upp någon form av källkatalog, där man snabbt kan finna hänvisning till var man kan läsa mer om olika personer med anknytning till Värmland.

Registret omfattar drygt 3 000 personer. De är sorterade dels på efternamn och dels på hemort. Det är ett enastående fint arbete som Peter Funke presterat och som utan tvivel kommer att bli till stor nytta för alla som släktforskar i Värmland.

Det finns nu i vårt bibliotek på Gamla Badhuset i Karlstad.

Stegresaren hade

I **Östra Klennoreti Lungsund i Värmland** föddes 1861 min farmor **Anna Maria Larsdotter**. På samma plats dog 1832 hennes morfars far **stegresaren Arvid Andersson Edberg**, född 12 april 1758 i **Vibäck, Karlskoga, bergsmansson från Lonnhyttan**.

Vad gjorde då en **stegresare** ?

Svaret finns i **masmästareordningen** av 26 juni 1766 paragraferna 1 och 4:

"Till masmästareämbetet höra masmästare, **stegresare**, hyttedrängar, uppsättare, **bokare** och rostbrännare. - - -" "Masmästare eller andre, som grundligen förstå, och ifrån **början** till slut kunna fullborda en masugnsbyggnad, hava fått **namn** av stegresare; och som icke alla masmästare kunna vara fallne för denna delen av byggnadskonsten, **så** finne vi nödigt att inrättningen av stegresare i bergslagernabehålles, på det sättet, att i varje bergmästaredöme en eller tvenne tillsattas, som bergmästaren i **samråd** med **övermasmästaren** vid ämbetsmötet utväijer, helst av därtill **skickliga** masmästare, som äga nödig kunskap om de förnämsta malmers och stenslags **beskaffenhet** i den orten, där de till stegresare antagas, och därjämte förstå huru grunden till en ny masugn **bör** utses - - -"

I den gamla **masmästareordningen** av 6 juli 1649 nämnes icke stegresare. Här lyder paragraf 6:

"Alla masmästare, som masugnar ånyo bygga **pläga**, skola vara förtänkte sig **väl** förse, att den **må** byggas med sin höjd och bredd eller rund mitt uti, såsom den med rätta vara **bör**, efter den ordre som Bergmästaren honom föreläggandes varder, utan vilkens vetenskap och minne ingen **masugnsbyggning** företages eller **begynnas** skall; den detta icke tager i akt, utan masugnen annorledes bygger och **fördärvar**, skall i lika måtto vedergälla **äganden** all omkostnad, **såsom** ock för detta vårt förbuds överträdande vara förfallen till **fyratio** marks **böter**, uppå det sätt som förr är sagt."

Varifrån kommer då benämningen stegresare? Emanuel Swedenborg skriver 1734 i sitt arbete *De Ferro* (svensk översättning 1923 Om Järnet, sid 15):

"Man har till en **början** att fasthålla, att i Sverige, för 50 a 100 år tillbaka,

lägre och fyrkantiga masugnar varit i bruk, alldeles **såsom förhållandet** ännu är på **åtskilliga** ställen i Tyskland liksom ock i Sverige; många följa nämligen **än** i dag gamla **fäderneärvda** seden, som om den vore helig; men **så** snart man insett, att smältningen försiggår bättre i runda än i fyrkantiga pipor, har den **runda** formen allmänt antagits och fått företräde **framför** den fyrkantiga **Därför** äro nu för tiden högst sällan masugns pipor att skåda, vilka ej från ovan till nedan helt och hållet hava den runda formen. **Huru** denna runda form **bör åstadkommas**, kan man **se** av ritningen, Man förfärdigar sig en **Stegel** lik **bilden HHHJJ**, tavl II, och gör den **böjd** i den form och storlek, som **man** vill giva **åt** pipan; - - -"

Arvid Edberg stegresare

Arvid **Edberg** antogs 1782 som lärling hos **stegresaren** Jan Nilsson i **Flottuvan**, Lungsunds socken, och biträdde denne till 1792 då han erhöll fullmakt att vara **stegresare** i Filipstads bergslag (dombok Filipstads östra bergstingslag 1792 28 **mars paragraf 20**) vilken befattning han innehade till 1819.

I samband med **giftermälet** 1785 med Katarina **Dybeck** (sondotter till klockaren i **Kroppa** Christian **Dybeck**) flyttade han till **Kroppa** socken, **där** han en kortare tid var bosatt i **Vargtorp** och **Stubbetorp** och **från** omkr 1786 i Daglösviken, flyttade 1801 till Fallet under **Storfors** och 1803 till Östra Klennoreti Lungsund **där** han dog 23 februari 1832 av "ålderdom".

Mera om Arvid **Edbergs** yrkesverksamhet får man i Filipstads bergslags masmastareambetes bok 1784 - 1806 (**Bergmästaren** i västra distriktet, Göteborgs landsarkiv) som är protokoll från de årliga ämbetsmötena under ledning av övermasmästaren. I protokollet från 13 sept 1784 meddelas att "**Gammalkroppa** masugn i sommar blivit p&nytt **ställe** av grunden uppbyggd med **mulltimmer**. Herr **övermasmästaren**, utom vars vetskap och instruktion **stegresaren** Jan Nilsson samma byggnad skall företagit, besvärade sig härvid **däröver**, - - - För **övrigt** utlovade herr över-

masmästaren att ofördröjligen besiktiga denna nybyggnad, **på** det utrönas må om något vid denna nybyggda masugn vore att påminna."

År 1785 den 15 sept meddelas efter den sedvanliga uppräknigen av **ämbetspersonalen**, nu **förutom** mästaren tre lärlingar, att ny pipa blivit detta år insatt i **Nykroppa** masugn. 1787 har masugnen vid **Sunnemo** blivit lagad "medelst nytt mulltimmers insättande". 1788 har följande reparationer blivit gjorda: vid Kungsskogen ny masugns pipa, vid Grasbosjön likaså tillika med större delen av masugnen ombyggnad, vid **Mokärnshyttan** även ny masugns pipatillika med nytt mulltimmer samt vid **Bjurbacken** är 314 av masugns pipan **ommu**rad. 1789 gavs **tillkänna** att **Gåsborns** masugn var hel och **hällen** ombyggd detta **år** samt ny masugns pipa insatt vid **Näsrämnen** "samt att för **övrigt** masugnar i denna bergslag äro i bättre eller sämre brukbart stånd."

Från 1790 står det klart att Amid **Edberg** helt övertagit ansvaret för verksamheten. Den gamle mästaren Jan Nilsson, som inte varit närvarande vid något möte **efter** 1784, **står** dock kvar **till** 1794, de **två** sista åren jämsides med **Edberg**. Protokollet 11 sept 1790, paragraf 9:

"Som man vid detta tillfället kommit i erfarenhet att stegresarelärlingen Arvid **Edberg** detta år vid **Stöpsjön** insatt ny masugns pipa, lagat **mulltimret**, brösten och pelarna, samt vid **Långbansände** även insatt ny masugns pipa, utan att förutenligt den **föreskrift Kongl masmästareordningen** lämnar giva undertecknad sådant **tillkänna**; **så** blev detta hans otillbörliga tilltag honom **förehållit**, med antydan, att sådant kan så mycket mindre **undgå**, att varda lagligen beivrat, som han icke lever i okunnighet om de plikter, vilka honom härutinnan åligga, då de vid **alla** framfarna **masmästarmöten** blivit honom **vederbörligen** förehållne, utan att han låtit de gjorda **föreställningar** tjäna sig till efterrättelse, varigenom han tydligt **tillkännagiver** en uppenbart **tred**ska och motvilja, som för ingen del kan tålas."

Till mötet 9 oktober 1791 inlämnar Arvid **Edberg** en **skriftlig** begäran att **er-**

ett unikt yrke

hålla **mästarebrev** och bliva till "orden-
telig stegresare i denna bergslag anta-
gen".

Protokollet paragraf 6:

" - - - hela masmästareämbetet har sig nogsamnt bekant, med vad flit och oförtrutenhet denne **Edberg** alltsedan år **1782**, då **han** blev antagen till **lärling** hos Jan Nilsson, vinnlagt sig om grundlig kunskaps inhämtande uti **stegresarekonsten**, samt att han de nu sist förflutne **Ären ådagalagt** nöjaktiga och övertygande **bevis** därå vid utövningen, då han under Jan Nilssons allt mera tilltagande **oskicklighet**, ensam lagt handen vid de förefallande nybyggnader vid hyttorna till **ägarnas** fulla välbehag.

Och i anseende **så** därtill, som till samtliga nu **närvarande** fullmäktiges från hyttelagen förklarade åstundan och begäran, att **Edberg** måtte bliva till **stegresare** i denna bergslag antagen, fant masmästareämbetet för gott, att för sin del ansökningen **så** mycket **heldre** bifalla, som utom honom ännu mera ingen **stegresare** gives uti bergslagen, at vilken **någon** hyttebyggnad med säkerhet kan anförtros. I anledning varav det beslöts, att **Edberg** skulle genom protokollsutdrag och till **följe** av 4 paragrafen uti **1766** års **Kongl masmästareordning**, hos bergmästaren höglärde herr Gustaf **Aron Lindbom** föreslås och rekommenderas till stegresarebrevs erhållande."

Samma år **1791** byggde **Edberg** om Fogdehytte masugn från grunden, **1792** **Skålkärns** masugn nybyggd från grunden liksom **1793** Nordmarkshyttan "alldeles nybyggd.

Samma år insattes nya pipor vid Pardix och **Saxån**. **1794** byggdes ny masugn från grunden vid Skarphyttan och ny pipa insattes vid Bolhyttan.

Protokoll 14 sept **1795**, paragraf 4: "Så väl åldermannen som stegresaren samt hyttelagens närvarande fullmäktige **gävo** vidare uppå efterfrågan **tillkänna** att stegresaren **Arvid Edberg** detta år icke allenast uppbyggt ny **masugn** av grunden vid Uddeholmshyttan, utan ock lagat och **imurat** masugnspiporna vid **Dalkarlssjön** ungefär till en fjärdedel, vid Horrsjön till en **fjärdedel** samt vid

Långbanshyttan till en tredjedel, varjämte han vid denna sistnämnda masugn reparerat **bägge masugnsbrösten**."

17% insattes nya pipor vid **Svartå** och Stjelpshyttorna. Vid **Svartå** användes för första gången slaggtegel till pipan. **1797** insattes nya pipor vid Kungsskogs och **Storbro** hyttor. vid **Gåsbornshyttan** har något mer än halva pipan blivit ombyggd efter den under sista blåsningen skedd **utskärningen**.

Vid Brattfors, **Gammalkroppa**, **Bjurbäcks** och **Nykroppa** masugnar har piporna och uppsättningsmålen blivit lagade. Vid **Pardix** har hela **multimret** blivit ombyggt.

Protokoll 14 sept **1798**, paragraf 4: "Vidare **anmältes** att masugnspipan blivit lagad vid Gräsbosjön av stegresaren **Edberg**, samt att vid Storbron, **är** masugnen är byggd av sten, hela rådstugan med hjulhus, hjul, ränna och baljor, tillika med masugnskransen avbrunnit, utan att säker kunskap kunnat erhållas, huru elden kommit lös, varandes nu hyttelaget sysselsatt med allt dettas ånyo uppbyggande och iståndsättande igen."

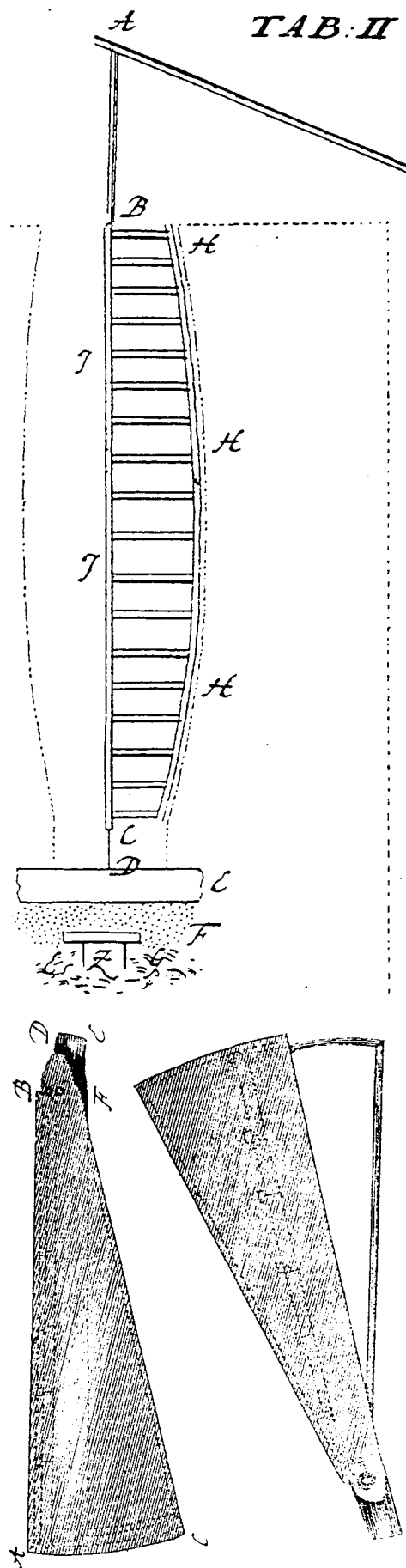
1799 nybyggdes masugnspipan vid **Nykroppa** helt av slaggtegel, liksom vid **Bjurbäcken** helt av vanlig ställsten. Vidare lagades masugnspipan vid **Uddeholmshyttan** och **Brattfors**. **1800** insattes nya pipor av slaggtegel vid **Bolhyttan** och **Brattfors**. **1801** ommurades masugnspipan vid **Pardix** av slaggtegel samt lagades pipan vid **Hedenskog**.

Vid **Traneberg** har masmästaren **Henrik Andersson** i **Elgsjön** insatt ny pipa. **1802** lagades masugnen vid **Näsrämshyttan** och pipan blev nästan helt ommurad samt blev en del av pipan vid **Svartå** ånyo insatt.

1806 lagade **Edberg** pipan vid **Saxån**, som är det sista beskedet om hans verksamhet. Protokoll **saknas** för tiden **1807-1815**. Under denna tid har sonen Carl inträtt som lärling, född **1787** och **drunknad 1845 2514** i Storfors.

Efter **1821** finns ingen stegresare antecknad **Arvid Edberg** dog fattig **1832** utan fast egendom, barnen betalade **begravningen**.

Sven Myhl

Stegars konstruktion

Slakten Steinfeld från Älgå

År 1726 bosatte sig på garden Stubberud i Älgå karolinerlöjtnanten Olof Friedrich Steinfeld med sin hustru Anna Allers och två barn, en dotter och en son. I Adam Lewenhaupt: "Karl XII:s officerare. Biografiska anteckningar", del II, Sthlm 1921 står följande att läsa:

Steinfeld, Olof Fredrik, f 1680 i Bremen, gemen vid Bremiska dragonreg 1700, korporal därst 1707, furir därst 1708, kornett vid Wismarska dragonreg 1711 2813; fången 1713 1615 vid Tönningen, hemkom 1714 i febr, löjtn därst 1715 26/11, avsked 1719 30/9; löjtn vid Dürings Tyska dragonreg s å 29/12; avsked 1721 15/11; d 1749 1918.

I Krigsarkivet i Stockholm finns Steinfelds officersfullmakt:

Vi Carl med Guds nåde Sweriges Götes och Wändes Konung, Storförsten till Finland, Hertig uti Skåne. Estland, Lyfland, Karelen, Brehmen, Vehrden, Stettin, Pommern, Kassyben och Wenden, Förste tiil Rugen, Herre öfwer Ingermanland och Wissmar; så och Pfaltz, greffen vid Rhein, i Bayern, till Jülich, Kleve och Vergen, Hertig mm giöra witterligt att såsom hos oss til äldste Lieutenant wid öfwerst Lieutenantens Compagnie under det Wissmarska Dragone Regemente i underdånighet föreslås oss älskelig Olof Steinfeldt anseende till dess skicklighet och wälforhåilande; alltså vele vi här med och i kraft af denna wår öppna fullmakt, nådel hafwa för-ordnad honom Olof Steinfeldt at wara älst Lieutnant wid öfwerste Lieutenantens Compagnie inom thet Wissmarske Dragone Regementet bestående honom därvid den löhn som samma beställning uti Staten påföres.

Det alla som wederbör, hafwa sig hörsamligen att efterratta. Till yttermera wisso hafwa wi detta med egen hands underskrift och wårt Kongl Sigill bekräftat. Stralsund d 15/26 Novemb 1715. CAROLUS

Märklig är här den dubbla dateringen 15/26 Nov. I nov 1714 hade Karl XII efter snabbritten genom Europa natt Stralsund då ännu i svensk ägo och efter kapitulationen i de 1715 återvände han

till Sverige. Vid denna tid gällde i Sverige ännu den julianska tideräkningen (gamla stilen) och först 1753 övergick man till den gregorianska (nya stilen), påbjuden av påven redan 1582. År 1700 låg den gamla stilen 11 dagar efter den nya. Från den 17 febr 1753 hoppade man direkt till 1 mars. I det protestantiska Tyskland hade förändringen skett 1700. Dateringen i fullmakten tyder alltså på att datum angivits efter såväl gamla som nya stilen.

I Krigsarkivet kan man även finna Steinfeldt som Lieutenant vid Wismarska regementet i generalmösterrullan upprättad på Rugen 21 sept 1716. Även Fredrik I:s beviljande av den fortfarande "älskelige" Stenfeldts avsked kan man ta del av. Var Stenfeldt uppehöll sig fram till 1726 är mig obekant.

Dottern Anna Sofia föddes på Land-Rugen i Tyskland 1715. I Älgå gick hon under namnet Anna Fiken och ingick äktenskap den 28/12 1731 med Källar Svensson från Brandsbol i Glava.

Paret bosatte sig i Stubberud och mannen blev en betrodd nämndeman. Sonen Johan (Jean eller Jan) var född 1718 och gifte sig med Maria Andersdotter från Stridsbol, även de boende i Stubberud. Johan benämns i husförhörslängderna forman eller skogvaktare.

Båda dessa familjer blev barnrika. Enligt död- och begravningsboken för Älgå dog Anna Sofia 68 år gammal av "rödsott" 4/8 1783. Där anges att hon har haft 10 barn av vilka då fem var vid liv. Den förstfödda (1732) Margareta "förqväfdes af wåda i sängen hos sin moder" 3 månader gammal. Sonen Karl född 1747 benämns även han i kyrkböckerna nämndeman. I socknen kallades han "Tyske Karl" och bodde i Strand, Älgå.

I födelseböckerna för 1700-talets mitt kan man återfinna åtta barn varav en son dött i späda ålder till föräldrarna Johan Stenfeldt och hustrun Maria. Det borde alltså finnas åtskilliga personer med Olof Steinfeldt och Anna Allers som förfäder. Till dessa får även undertecknad räkna sig då Anna Källarsdotter född 14/12 1750 är min mormors mor.

För den som kan finna gamla tidningslägg omtalas slakten i Nya Werm-lands-Tidningens julläsning 1923 i artikeln "En livskraftig värmlandssläkt" skriven av den tidens värmlandsskildrare Linus Brodin. Där berättas förutom om löjtnanten om Anna Källarsdotters dotter Britta Jonasdatter som gift med Nils Nilsson i Berga, Glava, hade fem barn, som samlade vid ett tillfälle för fotografiering uppnått den sammanlagda åldern av aktningsvärda 456 år.

I Arvika Nyheter av den 5/2 1979 förekom en annan artikel av Hasse Nilsson: "Älgåbo i Karl XII:s armé".

Sten Nyborg

Gravstensinventering

Per den 15 februari 1995 var nedanstående värmländska kyrkogårdar inventerade enligt Britt Hagman, ansvariginom Släktforskarförbundet för gravstensinventeringen. För varje kyrkogård/socken anges antalet påträffade och beskrivna äldre gravvårdar:

Alster	8	Högerud	2
Blomskog	25	Karlanda	1
Boda	0	Kila	9
Borgvik	5	Köla	11
Botilsäter	2	Lungund	3
Brattfors	2	Långserud	3
Bro	2	Millesvik	6
By	1	Nor	18
Eda nya	8	Segestad	2
Ed	13	St Kil gamla	6
Eskilsäter	6	St Kil nya	0
Frykerud	3	Svanskog	3
Gillberga	12	Tveta	5
Glava	5	Väse	2
Grava	1	Älgå	5
Grums	3	Olme	4
Gunnarskog	9	Ölserud	1
Hammarö	39	Ö Fågelvik	2
Huggenäs	1	Övre Ullerud	5

Saknar du "din" kyrkogård och vill vara med i inventeringsarbetet, hör av dig till Britt Hagman. Adressen är:

Britt Hagman
Örby, Box 2131, 511 92 Skene
Telefon 0320-48087

Varmlandsslakten Sillén från Sillerud

Slakten Sillén har sina anor från Silleruds socken och senare delen av 1700-talet. Slakten är i ett avseende ganska unik. Den innehåller åtminstone 11 kontraktsprostar, kyrkoherdar, komministrar eller pastorsadjunkter. Dessutom finns ingifta präster och missionärer. Från början kommer emellertid samtliga från genuin bondesläkt.

DA jag började forska i denna släkt, var utgångspunkten den översikt som ges i Svensk Släktkalender av år 1915 - 1916. Det har senare visat sig att denna summering ger en felaktig bild. Texten lyder inledningsvis:

"Denna släkt Sillen härstammar från Signebyn i Silleruds socken i Värmland, varest gemensamme stamfadern Hans var bonde. Denne blev fader till Nils Sillen, vilken bildade släktnamnet av födelsesocken, stamfader för äldre grenen, och till Daniel Hansson, hemmansägare i Sillerud, vars son Daniel, som upptog farbroderns släktnamn, blev stamfader för den yngre grenen.

I vad släktskapsförhållande vice häradshövdingen, sedermera lantbrukaren Daniel Sillén stod till dessa är ej känt. Sistnämnde Daniel, som blev student i Uppsala 1768 och dog 1797, är utan tvivel identisk med den hovrättsnotarie med samma namn, som uppgives vara fader till professor Nils Jacob Sillen, vilken upptogs såsom fosterson av kyrkoherden Nils Sillen och sedermera blev måg hos denne."

För att få någon rätsida på hur namnet Sillén uppkommit, har jag tittat på när det tidigast använts. Med ledning av detta har jag funnit att namnet härleds till tre syskon. Detta i sin tur medför att den kommandeforskningen kommer att bedrivas efter tre äldre grenar Sillen, en fjärde yngre gren, samt en femte, utomäktenskaplig gren.

Helt klart är, att den ovan uppgivne bonden Hans inte är stamfader för slakten, men däremot @ med en syster till två bröder som antog namnet.

De fem grenbildarnas namn och födelsedatum är:

- I. Daniel Nilsson-Sillen, född 1748
- II. Anders Nilsson-Sillén, född 1743
- III. Maria Nilsdotter-Sillen, född 1736
- IV. Daniel Sillen, född 1793
- V. Daniel Nilsson-Sillen, född 1748

Mitt eget intresse till slakten hänförs till den utomäktenskapliga grenen, som bland andra innefattar den dalsländska slakten Källvik, i rakt nedstigande led till stamfadern Nils Olsson. Den eller de, som har kompletterande upplysningar om "Sillenare", är varmt välkomna. Den som bär namnet idag och har upplysningar bakåt i slakten kan ge värdefulla upplysningar i kompletteringsarbetet. Subskribenter är likaså välkomna att teckna sig.

När ovanstående arbete kommer att vara klart är i skrivande stund svårt att säga, förhoppningsvis inom något år.

Conny Källvik

Lundens gård

461 95 Trollhättan

Telefon 0520-481172

Husförhörslängder på CD-ROM

I dagspressen har vi kunnat läsa att ett arbete som beräknas ta flera år har inletts i Säter. Med hjälp av tio ALU-anställda ska husförhörslängder föras över på data. Det sägs röra sig om 17,5 miljoner människor mellan åren 1860 och 1890. I första hand ska Kopparbergs län matas in.

Senare ska uppgifterna föras över på CD-ROM och därigenom snabbt och enkelt kunna finnas tillgängliga för allmänheten. Inom en snar framtid ska intresserade kunna köpa en CD-ROM-skiva med alla husförhörslängder från Kopparbergs län - säger man.

Vi får gratulera vårt grannlän till detta projekt samtidigt som vi inte kan låta bli att göra en liten kalkyl. Till att börja med kan det väl knappast röra sig om 17,5 miljoner människor. Förmodli-

gen menar man 17,5 miljoner poster där en post är detsamma som en rad i husförhörslängden. Räkna man in den tid det tar att tolka svårästa rader, de vid registreringsarbete obligatoriska "bensträckarna", kafferaster, toalettbesök, administration med mera så torde takten bli i genomsnitt två poster per minut.

Vill man sedan säkra kvaliteten, vilket M tar för givet, så åtgår det ytterligare en minut för att kontrollera två poster. För att registrera 17,5 miljoner poster behövs alltså lika många minuter. Det är detsamma som 291667 timmar. Dessa timmar ska fördelas på 10 personer. Det blir 29167 timmar per person. Om vi till sist räknar med att en person - med åtta timmars arbetsdag och normal frånvaro - kan göra 1750 timmar på ett år så kom-

mer man fram till att detta arbete kommer att ta mellan 16 och 17 år!

"Inom en snar framtid är alltså omkring år 2012. Det här lilla räkneexemplet torde i någon mån illustrera vilket enormt arbete som ligger framför alla registerentusiaster bland oss släktforskare.

Lars-Gunnar Sander

Mor Johanna i Petången är sjuk och ligger på sitt yttersta, varför gubben Matts anser det tillräddligast att tillkalla prosten.

Prosten: • Har mor Johanna nu berett sig för den sista resan?

Mor Johanna: " Ja tänker inte resa närmastans så länge ja ä så här sjuker.

Ur Albert Engströms Gubbar

1959 när vatten och eld härjade

1959 var ett händelserikt år i Karlstad. Generalmajor Sven Salander efterträddes av generalmajor R Leuhusen för Femte militärområdet med säte i Karlstad och Gustaf Nilsson från Kristinehamn flyttade till Karlstad som landshövding. Norrstrandskyrkan invigdes. Skogsvårdsstyrelsen hade bestämt att 30.000 hektar åkerjord skulle planteras med skog intill 1970. Dock lovade man att se till att granskogen inte får växa högt utmed allfarvägarnas dikeskanter!

På nyårsaftonen avslutades epoken Holm på Grand Hotel med nyårsbal för 900 personer. Direktör Ego Holm hade då innehållit Grand Hotel i 20 år sedan 1939 och starkt bidragit till Karlstads renommé som trivsamt nöjesstad.

1959 blev även en upprepning av katastrofåret 1916, när vattnet från Klarälven invaderade Karlstad. Vårfloden i början av maj förde 1300 km per sekund genom Karlstad. Detta kunde naturligtvis inte älven svälja utan låga delar av staden fylldes. Klarabrons västra faste och gräsmattorna i teaterparken var täckta av vattnet och bussar och bilar tog sats för att forcera.

Sex veckor av skräck

Natten till lördagen den 22 augusti började det brinna på fyra olika ställen i centrala Karlstad. Natten därpå ytterligare fyra anlagda bränder. Karl Olssons trävarulager i Inre hamnen blev helt ödelagt. Det stod klart att en pyroman slagit till. Under sex veckors tid organiserade polisen med hjälp av militär, hemvärn, skolbarn, pensionärer, kort sagt alla som ville hjälpa till och det var alla, en omfattande nattlig bevakning av fastigheter.

Natten till torsdagen den 17 september brann Stadsträdgårdens anrika och

vackra restaurang ned till grunden. Det var Grand Hotels sommarservering, älskad av såväl unga som gamla, inte minst för de många konserterna i parken.

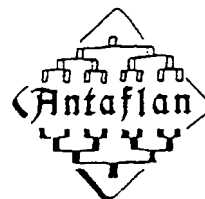
Det hann bli 25 bränder innan pyromanen, infödd karlstadsbo och byggnadsarbetare, kunde gripas. Han angav motivet vara att han "kände lust att tända på" och att få se det brinna. Det var polismannen Birger Johansson som i portgången till V Torggatan 22 såg pyromanen smyga sig in på gården. Innan han hann tända på blev han skrämmd av en gäll kvinnoröst från en lägenhet. Han fick följa med till polisstationen, där han dumt nog uppgav falskt namn.

Under hand medgav han någon mordbrand för att till slut tillstå 22 av de 25 anlagda bränderna. Allt som allt hade han tänt på 44 gånger. 5000 kronor i belöning tillföll polisman Birger Johansson och det var mycket pengar på den tiden.

Pyromanens framfart i Karlstad hade emellertid det goda med sig att brottsligheten i staden gick ned till ett minimum. Givetvis sammanhänger detta med den skärpta polisövervakningen jämsides med allmänhetens nattliga bevakning av gator och fastigheter. En del efterlysta och andra asociala element kunde plockas fram i samband med polisens fingranskning av vindar och prång.

Året avslutas med att riksbankschef P Åsbrink i bryska ordalag varnar bankerna att de måste strama A sin utlåning som ökat så kraftigt att fara för inflation ansågs föreligga. Samma varning kom från professor Erik Lundberg vid Bankföreningens årsmöte som påtalade att ökningstakten i statsskulden vållar Sveriges allvarliga penningpolitiska problem. Känns tongångarna igen?

Harald Persson

Nr 36

Det är glädjande att turen nu kommit till mig, att det är min antavla som kommer i medlemstidningen. Kanske att det är någon som har släkt i Skåne, så att vi kan byta anor.

Många släktforskarhälsningar från

Thure Nilsson
Bogesundsgatan 13
256 55 Helsingborg
Telefon 042-296819

registring

Efter ansökan har Arbetsförmedlingen anvisat ALU-personal för att skriva av Krigsarkivets mikrokort över Indelta soldater vid Varmlands tre regementen, Nerke-Varmlands regemente, Värmlands regemente och Värmlands Fältjägare. Arbetet påbörjades 2 dec 1994 med mindre gott resultat.

Ny ALU-arbetare, Bengt Svensson, Karlstad, har i januari 1995 fortsatt arbetet som sedan dess fortskridit med god fart. Cirka 1600 soldater finns nu överfört till datorprogram som är kompatibelt med Centrala Soldatregistret som sköts från en avdelning vid P4 Skövde.

Det är i första skedet endast de militära uppgifterna som förs in. Sedan tillkommer den sociala biten med hustrur och barn och deras födelse-, vigsel- och dödsdatum jämte rotetorpens namn och belägenhet.

Här finns nu plats för ett 10-tal forskare som på olika tider skulle kunna använda de 3 läsapparaterna som finns för mikrokort. Jag svarar sedan för införning i datorprogrammet och kontrollerarsamtidigt uppgifterna mot tidigare erhållna.

Utän tvekan är detta en viktig och brådskande kulturgrävning.

Se annons här bredvid!

Harald Persson

Släktforskare

Du som har tid över eller vill göra något annat som avbrott i Din forskning hjälp till att skriva av Soldaternas mikrokort Ring mig så får jag visa vad det innebär Harald Persson, telefon 054-21 87 77

avla nr 036	Upprättad för Thure	Nilsson f. 1921-09-17 i Fåringtofta (L)	Generation III	Generation IV	Generation V
Generation I	Generation II	Generation III	Generation IV	Generation V	Generation V
Nr. 2-3 (1)	Nr. 4-7	Nr. 8-13	Nr. 16-31	Nr. 32-63	Nr. 32-63
2	Jönsson-Sjöstrand Olaufer Järnvägstjänsteman 1866-02-13 Fåringtofta (L) 1950-06-06 Åstorp (L)	Nilsson, Jöns. Torpare 1830-07-25, Norra rorum (M) 1914-03-20, Fåringtofta (L) Olstdotter, Cecilia 1838-02-16, Fåringtofta (L) 1924-02-07, Fåringtofta (L)	Olsson, Nils. Dräng 1797, Norra Rorum (M) - 1873 Jönsdotter, Kersina 1806, Norra Rorum (M) - 1880 Persson, Ola. Lantbrukare 1794, Fåringtofta (L) - 1879 Svensdotter, Maria 1804, Fåringtofta (L) - 1882 Olsson, Ola. Arrendator 1798, Fåringtofta (L) - 1860 Bengtssdotter, Troen 1798, Fåringtofta (L) - 1866 Andersson, Jöns. Lantbrukare 1770 Fåringtofta (L) - 1828 anielssdotter, Elsa 788, Fåringtofta (L) - 1856 Jänsson, Måns. RUSHällare 766, Norra Rorum (M) - 1826 ansdotter, Kersina 777, Mattered (L) - Norra rorum (M) ilsson, Måns. Lantbrukare 758, Norra Rorum (M) - 1842 junnesdotter, Kersina 791, Norra Rorum (M) - 1835 Johansson, John. RUSHällare 1813, Norra Rorum (M) - Jönsdotter, Nilla 1808, Norra Rorum - 1867 Olsson, Nils. Abo 1805, N Rorum (M) - 1874, N Rorum Jönsdotter, Elna 1808, N Rorum (M) - 1887, N Rorum	Hedenfell, Ola 1766, N Rorum (M) - 1836 Jönsdotter, Boel 1764 - 1821 Jönsson, Jöns 1774, N Rorum (M) - 1829, N Rorum (M) Persdotter, Hanna 1773, Hallaröd (M) - 1852, N Rorum (M) Jönsson, Per 1757, Riseberga (L) - 1847, Fåringtofta (L) Nilsdotter, Boel 1768, Fåringtofta (L) - 1846 Månsson, Sven 1774, Fåringtofta (L) - 1850 Nilsdotter, Boel 1756, Fåringtofta (L) - 1801, Fåringtofta (L) Andersdotter, Karna 1766, Fåringtofta (L) - 1832 Persson-Trana, Bengt 1765, V Torup (L) - 1834, V Torup (L) Persdotter, Pernilla 1770 - 1851, V Torup (L) Jönsson, Anders 1740, N rorum (M) - Jeppdotter, Pernilla 1714 - Hultman, Daniel 1742, Östergölland - 1819, Fåringtofta (L) Månsdotter, Hanna 1754, Fåringtofta (L) - 1819 Persson, Måns 1721, N Rorum (M) - 1806 Mattsdotter, Elna 1729 - 1772 Persson, Hans 1748, Mattered (L) - 1815 Hansdotter, Ingar 1747 - 1822 Eskilsson, Nils 1716, N Rorum (M) - 1792 Månsdotter, Cristina 1732 - 1813 Persson, Sjunne 1726, Riseberga (L) - 1799, N Rorum (M) Månsdotter, Anna 1730, Fåringtofta (L) - 1807 Johansson, John 1773, N Rorum (M) - 1847 Johansdotter, Bengla 1784, N Rorum (M) - 1854 Jönsson, Jöns Se nr 34 Persdotter, Hanna Se nr 35 Andersson, Ola 1767, N Rorum (M) - 1839, N Rorum Svensdotter, Hanna 1707 - 1831 Månsson, Jöns 1781 - 1852, V Torup (L) Jacobsdotter, Karna 1781, Hallaröd (M) - 1839	
1	Ansökare Nilsson Thure Representant 1921-09-17 Fåringtofta (L)	Nilssdotter Em illa 1865-07-16 Fåringtofta (L) 1940-04-29 Fåringtofta (L)	Olsson, Nils. Lantbrukare 1829-01-16, Riseberga (L) 1911-05-10, Fåringtofta (L) Jönsdotter, Maria 1826-01-25, Fåringtofta (L) 1889-01-11, Fåringtofta (L) Månsson, Per. RUSHällare 1802-11-15, Norra Rorum (M) 1847-04-19, Norra Rorum (M) Månsdotter, Hanna 1802-01-31, Norra Rorum (M) 1861-11-19, Norra Rorum (M) Johansson, Nils. Slavhuggare 1840-09-20, Norra Rorum (M) 1916-04-08, Norra Rorum (M) Olstdotter, Troen 1826-05-22, Norra Rorum (M) 1902-12-20, Norra Rorum (M)	Olsson, Nils. Dräng 1797, Norra Rorum (M) - 1873 Jönsdotter, Kersina 1806, Norra Rorum (M) - 1880 Persson, Ola. Lantbrukare 1794, Fåringtofta (L) - 1879 Svensdotter, Maria 1804, Fåringtofta (L) - 1882 Olsson, Ola. Arrendator 1798, Fåringtofta (L) - 1860 Bengtssdotter, Troen 1798, Fåringtofta (L) - 1866 Andersson, Jöns. Lantbrukare 1770 Fåringtofta (L) - 1828 anielssdotter, Elsa 788, Fåringtofta (L) - 1856 Jänsson, Måns. RUSHällare 766, Norra Rorum (M) - 1826 ansdotter, Kersina 777, Mattered (L) - Norra rorum (M) ilsson, Måns. Lantbrukare 758, Norra Rorum (M) - 1842 junnesdotter, Kersina 791, Norra Rorum (M) - 1835 Johansson, John. RUSHällare 1813, Norra Rorum (M) - Jönsdotter, Nilla 1808, Norra Rorum - 1867 Olsson, Nils. Abo 1805, N Rorum (M) - 1874, N Rorum Jönsdotter, Elna 1808, N Rorum (M) - 1887, N Rorum	Hedenfell, Ola 1766, N Rorum (M) - 1836 Jönsdotter, Boel 1764 - 1821 Jönsson, Jöns 1774, N Rorum (M) - 1829, N Rorum (M) Persdotter, Hanna 1773, Hallaröd (M) - 1852, N Rorum (M) Jönsson, Per 1757, Riseberga (L) - 1847, Fåringtofta (L) Nilsdotter, Boel 1768, Fåringtofta (L) - 1846 Månsson, Sven 1774, Fåringtofta (L) - 1850 Nilsdotter, Boel 1756, Fåringtofta (L) - 1801, Fåringtofta (L) Andersdotter, Karna 1766, Fåringtofta (L) - 1832 Persson-Trana, Bengt 1765, V Torup (L) - 1834, V Torup (L) Persdotter, Pernilla 1770 - 1851, V Torup (L) Jönsson, Anders 1740, N rorum (M) - Jeppdotter, Pernilla 1714 - Hultman, Daniel 1742, Östergölland - 1819, Fåringtofta (L) Månsdotter, Hanna 1754, Fåringtofta (L) - 1819 Persson, Måns 1721, N Rorum (M) - 1806 Mattsdotter, Elna 1729 - 1772 Persson, Hans 1748, Mattered (L) - 1815 Hansdotter, Ingar 1747 - 1822 Eskilsson, Nils 1716, N Rorum (M) - 1792 Månsdotter, Cristina 1732 - 1813 Persson, Sjunne 1726, Riseberga (L) - 1799, N Rorum (M) Månsdotter, Anna 1730, Fåringtofta (L) - 1807 Johansson, John 1773, N Rorum (M) - 1847 Johansdotter, Bengla 1784, N Rorum (M) - 1854 Jönsson, Jöns Se nr 34 Persdotter, Hanna Se nr 35 Andersson, Ola 1767, N Rorum (M) - 1839, N Rorum Svensdotter, Hanna 1707 - 1831 Månsson, Jöns 1781 - 1852, V Torup (L) Jacobsdotter, Karna 1781, Hallaröd (M) - 1839
3	Nilsson Kalli 1898-05-30 N Rorum (M) 1984-03-13 Fåringtofta (L)	Nilssdotter Cecilia 1864-01-17 Norra Rorum (M) 1918-12-11 Norra Rorum (M)	Olsson, Nils. Dräng 1797, Norra Rorum (M) - 1873 Jönsdotter, Kersina 1806, Norra Rorum (M) - 1880 Persson, Ola. Lantbrukare 1794, Fåringtofta (L) - 1879 Svensdotter, Maria 1804, Fåringtofta (L) - 1882 Olsson, Ola. Arrendator 1798, Fåringtofta (L) - 1860 Bengtssdotter, Troen 1798, Fåringtofta (L) - 1866 Andersson, Jöns. Lantbrukare 1770 Fåringtofta (L) - 1828 anielssdotter, Elsa 788, Fåringtofta (L) - 1856 Jänsson, Måns. RUSHällare 766, Norra Rorum (M) - 1826 ansdotter, Kersina 777, Mattered (L) - Norra rorum (M) ilsson, Måns. Lantbrukare 758, Norra Rorum (M) - 1842 junnesdotter, Kersina 791, Norra Rorum (M) - 1835 Johansson, John. RUSHällare 1813, Norra Rorum (M) - Jönsdotter, Nilla 1808, Norra Rorum - 1867 Olsson, Nils. Abo 1805, N Rorum (M) - 1874, N Rorum Jönsdotter, Elna 1808, N Rorum (M) - 1887, N Rorum	Hedenfell, Ola 1766, N Rorum (M) - 1836 Jönsdotter, Boel 1764 - 1821 Jönsson, Jöns 1774, N Rorum (M) - 1829, N Rorum (M) Persdotter, Hanna 1773, Hallaröd (M) - 1852, N Rorum (M) Jönsson, Per 1757, Riseberga (L) - 1847, Fåringtofta (L) Nilsdotter, Boel 1768, Fåringtofta (L) - 1846 Månsson, Sven 1774, Fåringtofta (L) - 1850 Nilsdotter, Boel 1756, Fåringtofta (L) - 1801, Fåringtofta (L) Andersdotter, Karna 1766, Fåringtofta (L) - 1832 Persson-Trana, Bengt 1765, V Torup (L) - 1834, V Torup (L) Persdotter, Pernilla 1770 - 1851, V Torup (L) Jönsson, Anders 1740, N rorum (M) - Jeppdotter, Pernilla 1714 - Hultman, Daniel 1742, Östergölland - 1819, Fåringtofta (L) Månsdotter, Hanna 1754, Fåringtofta (L) - 1819 Persson, Måns 1721, N Rorum (M) - 1806 Mattsdotter, Elna 1729 - 1772 Persson, Hans 1748, Mattered (L) - 1815 Hansdotter, Ingar 1747 - 1822 Eskilsson, Nils 1716, N Rorum (M) - 1792 Månsdotter, Cristina 1732 - 1813 Persson, Sjunne 1726, Riseberga (L) - 1799, N Rorum (M) Månsdotter, Anna 1730, Fåringtofta (L) - 1807 Johansson, John 1773, N Rorum (M) - 1847 Johansdotter, Bengla 1784, N Rorum (M) - 1854 Jönsson, Jöns Se nr 34 Persdotter, Hanna Se nr 35 Andersson, Ola 1767, N Rorum (M) - 1839, N Rorum Svensdotter, Hanna 1707 - 1831 Månsson, Jöns 1781 - 1852, V Torup (L) Jacobsdotter, Karna 1781, Hallaröd (M) - 1839	

Värmland och värmlänningar i andra medlemsblad

AnRopet 1995.1 (StorStockholms Genealogiska Förening) *Bengt Cromstedt* önskar uppgifter om **bruksinspektoren Olof Sundell** d 1828 på Svanholm i Svanskog.

An-Siktet **1995.1** (Folkare Släktforskarförening) Antavla för *Lena Berggren* med anor bland annat i Olme och Var-num.

Dalfolk 1995.1 (Dalarnas Slakt-, Hembygds- och Emigrationsforskarförening) "Emil Herlenius - läraroriginal, forskare - Selma Lagerlöf-inspiratör" av *E Börje Bergsman*. Den färgstarke lektor *Herlenius* vid Falu läroverk var född 26 nov 1867 i **Kroppa**. Föräldrarna var brukspatronen *Jonas Herlenius* och *dennes hustru Emilia Lovisa Malmberg*. Emil var yngre bror till den namnkunnige Uddeholmsdisponenten *August Herlenius* (1861-1930).

Gräns-Posten nr 24 (Gränsbygdens Släktforskar- i Dalsland, Bohuslän och Östfold) *Curt-Eric Johansson* skriver om smedsläkten *Tolf*. Bland annat nämns smeden *Jan Tolf* på **Forsnäs** bruk i Alster. Upplysningar om släkten *Borgstedt* i **Värmland** önskas av *Yvonne Borgstedt*. Hembygdsbladet **Kollsberg 1995.1** (Fryksände Hembygdsförening) **Överbryn** och torpet **Vitsand**.

Släkt och Hävd **1995.1** (Genealogiska Föreningen) I "Lenins svenska anor" av *Christina Backman* omtalas att revolutionsledarens mormors morfars far, handskmakaren *Carl Reinhold Ostedt* från Uppsala, dog vid **Fastingsmarknaden** i **Kristinehamn** år 1748. *Pontus Möller* recenserar adelskalendem 1995: Forstena-släkten (nr 2) har återupplivats. Den har hittills ansetts vara utslöcknad men nu har ett brev påträffats i riksarkivet som utvisar att **ståthållaren** i Värmland och hovrättsassessorn *Olof Christoffersson* (1563-1647) haft en hittills **okänd**, förskjutet son. *Denne* var kaptenen vid **Närke-Värmlands** regemente *Jon Olofsson Dahlman* vilken har sentida ättlingar. Efterlysningarna i detta nummer berör bl a **Fryksände** (*Svenneby*, *Västana*), **Lysvik**, **Ransäter**, **Sunne** och **Visnum** (*Bjömeborg*).

Släkthistoriskt Forum 1995.1 (Sveriges Släktforskarförbund) "Komminister-

gården i **Malung** - centrum för illegal kaffehandel?" av *Henrik Bramsjö*. Bonden *Jöns Persson*, **Kung Jöns** kallad, i **Uggnäs**, **Dalby** socken smugglade kaffe från Norge som sedan såldes vidare av **komministern Frögelius** i **Malung**. Detta ägde rum under senare delen av 1700-talet. Efterlysningarna i detta nummer berör bl a **Fryksände**, **Gillberga** (*Nysäter*) och **Sillerud** (*Torgilsbyn*)

Släkthistoriskt Forum 1995.2 (Sveriges Släktforskarförbund) Efterlysningar berörande **Bogen**, **Bro** (*Sterserud*), **Filipstad** (*Peculin*), **Gåsborn**, **Karlstad**, **Kroppa**, **Lysvik**, **Rämmen** (*Hackransberget*, *Liljendal*), **Sillerud**, **Tveta** (*Smertslid*) och **Visnum** (*Bjömeborg*).

Västanbladet 1995. 1 (Västra Sveriges Genealogiska Förening) "Tre sjökaptener" av *Annika Hulander*. Sjökapten *Ernst Mauritz Palm* född 1836 på **Häljeboda** fors bruk i **Eda** socken, son till brukspatron *Lars Henrik Palm* och *dennes hustru Henrica Sophie Brattström*.

I **Högeruds** dopbok för år 1900 & följande trillingar inskrivna:

David f 9 april avled 1940

Kristina f 11 april avled 1970

Johan f 11 april avled 1973

Föräldrar var *Anders Andersson* och *Kristina Johansdotter*. Modem avled två timmar efter sista barnets födelse.

Paul Billinger, Sunne

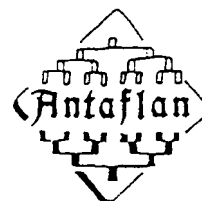
Mor Anna kom från kyrkan och berättade om prostens predikan:

- Då va en rekti präst. Det bara rann ur honom och inge papper hade han heller.

Två storväxta verktygsgubbar gick tillsammans med lille spensliga *Johansson* till en 50-årsuppvaktning. En av kamraterna frågade *Johansson*: - Hur känns det att gå mellan ett par fullväxta karlar?

Johansson: - Tja, ungefär som en tjugofemöring mellan två femöringar.

Bofors jultidning Bakladdaren 1959

Nr 37

Denna antavla utgår från *Anna-Greta Hilborns* farmor. Till grund för antavlan ligger en utredning om släkten *Engström*.

Anna-Greta Hilborn
Almviksvägen 71
152 57 Södertälje

Övrigt ur andra medlemsblad

AnRopet 1995.1 (StorStockholm Genealogiska Förening) "Genealogiska Föreningens BBS ett år" av *Christer Jonsson*.

An-Siktet **1995.1** (Folkare Släktforskarförening) "Klimatvariationer i Sverige år 1601-1900" av *Hans Östlund*.

Hallandsfararens Information nr 27 (Hallands Genealogiska Förening) "Provinciälläkarnas årsberättelser" av *Love Janson*. "Att svära sig fri" av *Ingemar Rosengren*.

JLS-nytt nr 60 (Jämtlands läns släktforskarförening) "Om sockenstämmor" av *Kjell Risberg*.

Medlemsblad **1995.2** (Alingsås Släktforskarförening) "Rackarens okända historia avslöjade för släktforskarna" av *John Hallqvist*.

PLF-Nytt nr 32 (Person- och lokalhistoriskt forskarcentrum Oskarshamn) "Brott och straff i 1600-talets bondesamhälle". Sammandrag från föredrag av *fil dr Rudolf Thunander*.

Släktforskar i Uppland **1995.1** "Personverser: ett viktigt komplement till kyrkböckerna" av *Christina Backman*.

Upprättad för Hulda Sofia Engström, f 15/9-1896 i Soderala (X) fm (5) i Anna-Greta Hillborn. (S) Jan om ej annat anges

Ättavla nr 937	Generation I	Generation II	Generation III	Generation IV	Generation V
Nr: 2-3 (1)	Nr: 4-7	Nr: 8-15	Nr: 16-31	Nr: 32-63	
Engström Carl	Engström Carl	Engström, Johan, Bergsman 1750-01-09, Nordmark	Engström, Bryngel, Bergsman 1718 - 1774-05		
Engström Wilhelm	Mjöhare 1808-12-30, Nordmark	Johansdötter, Maria 1730 - 1767, Nordmark			
Sägaré 1791-05-27	g. 1778 Carlsdötter				
1836-11-17	Nordmark 1840-08-10				
Ayed, Norrums bruk 1905-07-23	Ålster 1808-01-25, Nordmark				
Marmavearken (X) g. 1863-11-08	Berg Stina Maria 1797-01-03	Peltersson-Berg, Nils. Mästersven 1769, (Rammen)	Frsson-Berg, Peller, Mästersmed 1739, Filipstad - 1811, Rammen		
1 Ansökare	Rammen, Lesjöfors g. 1794-10-12		Nilsdötter, Stina 1735, Kroppa		
Engström Hulda Sofia	Jansdötter-Bork, Maria 1762 (Safsås) (W)		Nilsson-Bork, Jan 1727, (Rammen) eller (Safsås) (W)		
1873-09-15	Larsdötter, Maria 1731, (Rammen) eller (Safsås) (W)				
Söderala (X) 1952-04-30	Svensson Olaf 1785, Kila	Persson, Sven, Torpare 1785, Kila			
Marmavearken (X)	Rattare 1847-02-13				
1813-10-09	g. 1810-03-25				
Segersdal 1868-01-06	Segersdal, Lisa 1181, Nor				
3	Segersdal, Åsundatorp g. 1837-09-10				
Olsdötter					
Stina Kajsa 1837-10-19	Olfsdötter Anna Maria 1818-09-29	Ivarsson-Kroksman, Olof, Soldat 181-01-09, (Slavnäs)			
Segersdal, Åsundatorp 1906-12-22	Värmskog, Krokservud g. 1815				
Marmavearken (X)	Fersdötter, Cajsa 1792, Glava				
	1821-04-08				

Ernst Moritz Arndts resa

Ernst Moritz Arndt var en tysk poet, historiker och politiker. Han var född år 1769 på ön **Rügen** där fadern var inspektor på ett stort gods. **Rügen** tillhörde Svenska **Pommern** vilket gjorde att Arndt var svensk **undersåte** under nästan **hälften** av sitt 91 år **långa** liv. Åren 1803-1804 företog **han** sin första resa till moderlandet och sina intryck därifrån lade han fram i verket "**Reise durch Schweden im Jahr 1804**". Boken översattes till svenska och originalupplagan trycktes hos E Höijer i Karlstad 1807. **Nyutgåva på Ultima Thule Bokförlag 1994.**

Den extremt kalla vintern 1804 följdes av en likaså extremt kall vår. **Vi** kommer in i handlingen den 18 maj när Arndt lämnar **Åmål** för att fara vidare mot **Värmland**.

- Klockan 1 fortsatte jag resan till Avelsäter. Vägen går till det mesta igenom en med berg uppfylld skog kallad Avelsätterskogen, och som utgör **Värmlands** gräns.

- **Ifrån** Avelsäter hade jag en munter skjutsbonde, som sjöng för mig en tysk visa, som han kallade den, och vilken han lärt av matrosar i Uddevalla. Den var varken tysk eller svensk, men icke dess mindre roade den mig, emedan han sjöng den med en ren och god röst. Till betalning **måste** jag sedermera även sjunga en visa för honom, och **på** detta sätt förkortade vi vägen genom skogen. Här såg vi gruvliga **förhärjningar**, som vattnet gjort.

- Min skjutskarl sade mig, att en 5 till 10 mils landsträcka åt vänster ännu icke **på många** veckor kunde passeras, emedan den myckna snön denna vinter åstadkommit ett vattenfiöde, som bortfört **både** broar och kvarnar. För tvenne dagar sedan hade en lantmätare med häst och vagn blivit bortförda av vattnet, då han passerade den vackra **Kilabron** över **Byälven**.

Enligt Gunnar Jonsson är händelsen omnämnd i Kila dödbok. Lantmätaren **ifråga** hette Erik Johan Hertz. Olyckan inträffade inte i **Byälven** utan vid Kila kyrka där en bro leder över **Kilaälven** som rinner från sjön Summeln och till **Harefjorden**. Skjutskarlens berättelse antyder att olyckan hade hänt den 16 maj. Enligt dödboken var det den 13 maj. **Hertz** var född 1770 i By socken och Nolby som ägdes av hans far Peter

Hertz. **Hustrun Britgen** Tegnér, syster till **Esaias** Tegnér, hade dött före honom.

Mot Göstakrog

- **Vi** for även över denna äiv (**Byälven**), som **frambrusar** emellan klippor och höga stränder. Trakten **håromkring** är **obeskrivligt** vacker, med nätta hemman och **några** rätt hyggliga herrgårdar. Gustavskrog är **både** i anseende till belägenhet och **åbyggnad** säkert en av de vackraste **gästgivaregårdar** man vill se.

- Jag var alldeles förtjust, **såväl** av denna nejd, som av det vackra vädret. Var det då underligt, om allt sedan förekom mig skönare, än det i själva verket var? Den stora trädgården, det snygga **rum**, **varuti** jag befann mig, värdinnan och hennes flickor - allt hade för **mig** ett retande utseende. Men detta oaktat stannade jag ändå icke kvar, utan reste tvi mil längre **fram** till **Malöga**.

Med Gustavskrog gavs **Göstakrog** mellan **Säffle** och **Värmlands** Bm. Huset har sedermera flyttats till **Slottsbron** där det fortfarande **lär stå** kvar. Kanske det finns **någon släktforskare** som vet vad den vackra värdinnan och hennes flickor hette ?

- Under den första tredjedelen av vägen utbreder sig en skön amfiteater, som presenterar leende och välskötta åkerfält, vackra **lantgårdar** och ängar, samt här och där små lundar av björk och tall. **Vid** de flesta gårdar fann **man** en alle av lindar, björkar **eller** rönn. Aftonsolen utbredde en **obeskrivligt** mild glans över hela den stilla nejden.

- Jag tyckte mig **här** finna något som liknade mitt **fädernesland**, och inbillade mig vara i grannskapet av de vackra **skogarna** och skogbeväxta kullarna vid **Putbus**. Sådan var första milen. Den övriga delen av vägen går igenom en vild

skogstrakt. Vid Ed gick jag över på en **färja**, där **man** hade mycken möda att skjuta **ifrån** sig isen och **klockan** 9 anlände jag till det usla nästet **Malöga**, där jag vilade över natten.

Färjan som omnämns måste vara den vid **Liljedal**. **Isproblemen** tycks ha **fångat** all uppmärksamhet till den grad att **Arndt** ej observerat **och** kommenterat glasbruket. **Malöga** är beläget mellan nuvarande **Segmon** och Slottsbron.

- Denna och även de följande dagarnas resa var mig rätt angenäm, i anseende till alla de glada, med utmärkt godhet och ärlighet tecknade ansikten, som **man här** ser överallt. Man finner **här** hos folket mera allmänt än vanligt **något** trubbiga **lejonnäsor**, samt mera djupt ligande ögon. I Dalsland och **några** delar av Värmland är hustrur och flickor merendels vackra och har livlig färg. De flesta går barfota **både** inne och ute i arbetet. Alla hälsar med en kort nigning, liksom hos oss i **städerna**. Hustrurna brukar mössor, men flickorna har ofta bara håret, flätat och uppsatt. Det var något nytt för mig, att i Värmland **se kvinnfolk** på åkrarna, sysselsatta med sådden.

- Den 19 maj ärnade jag mig ej längre än till Karlstad, 3 1/4 mil **ifrån Malöga**. Jag avreste klockan **sex**, och hade genast en **färja** vid den stora sjön Värmelns utlopp i Vänern, dit vägen bär djupt ned **ifrån** den höglänta skogen. **Vi** arbetade länge, och hade mycken möda att avhålla stora **framsimmande** isstycken. Ännu var större delen av **Vänern** betäckt med is, men efter fyra dagars förlopp hade all is och sista lämningarna av vintern försvunnit i södra Värmland, utom i **skogarna** och på några höga berg.

- Vägen till Lillnor, första stationen, **går** över en **låglänt** sandig **mark**, och det enda vackra **man** där ser, är **Norsälven** elier Frykne **älv**, vid vars strand man åker ungefärens fjärdedels timme. **Därifrån** till Karlstad har man en ledsam och **enformig** halvannan mils väg över en sandig och mager jordmån, genom **marskog**. Jag vaknade först vid den brusande Klaräiven, och vi rullade över en pryddlig bro in i staden.

i Värmland året 1804

Dagens bilister färdas bekvämt på bron över sundet mellan Slottsbron och Gruns. Arndt däremot fick ta sig över med färja bland framrusande isflak. Skjutsstationen Lillnor låg intill Nors kyrka strax öster om nuvarande Vålbergs samhälle. Det säregna landskap som Sörmon erbjuder dagens naturälskare imponerade som synes inte alls på Arndt.

Glada dagar i Karlstad

• Karlstad har för mig varit ett ganska angenämt ställe, i anseende till de älskvärda personer jag där lärt känna, och i vilkas sällskap jag en gång rest dit. Även anser jag Värmland för en av de hyggligaste provinserna i hela Sverige, såväl genom minnet av den vänskap man där visat mig, som i anseende till dess hederliga invånare i allmänhet. Jag har tvenne gånger på olika tider varit i Karlstad och ska alltid med varm känsla tänka tillbaka på de glada dagar jag där njutit.

• Själva staden är ej stor; den har ungefär 2 000 invånare, vilka till det mesta lever av handel inom provinsen, sjöfart på Väneren, och utskeppning av vid pass 40 000 skeppund järn. Staden ligger på en ö, som är kand under namn av Tingvallaön, och som formeras medelst tvenne grenar av den stora Klarälven. Den sträcker sig till båda grenarna av älven i en bukt av ön, och en vacker bro går över vardera grenen.

• Här finns många vackra hus, i synnerhet längs efter älven, varibland även må nämnas assembleehuset. Torget är stort och regelbundet, rådstugan, biskopshuset, gymnasiet och domkyrkan är ansevärd byggnader. De bästa husen är täckta med ljusgrå skiffer, som ger dem ett glatt utseende; många har även torvtak. Gatorna är nästan överallt väl stenslagda, breda och rata.

• Gymnasiet är en prydlig byggnad, men tyvärr fattas fond till dess underhållande. Mycket är därför förfallet, och mycket har icke en gång blivit fullbordat efter första planen. Tredje våningen är inrättad till observatorium. Där finns en rätt artig naturaliesamling, som under herr lektor Fryxells uppsikt vunnit mycket, och säkert ska vinna ännu mer,

om denne man länge förblir vid denna syssla För åtta år sedan förstörde en eldsvåda härstädes ganska mycket. Ifrån observatoriet har man i synnerhet en skön utsikt över Väneren och dess öar.

• Domkyrkan är 74 år gammal, och dess byggnad fullbordades 1730. Hon är byggd av en tysk murare, kallad mästern Haller ifrån Sachsen, som genom detta arbete verkligen ökat sina landsmäns ära. Själva domens djärva och vidlyftiga valv är ett mästestycke, och det enkla lätta utseende, varmed det hela presenterar sig, länder i synnerhet till byggmästarens beröm.

Felbyggt altare

• Bak uti kyrkan begick han dock en förseelse, ty för en trappas skull kom pelarna något i oordning; för att skylas detta fel, måste man bygga altaret något för långt fram. Häröver förargade han sig så, att han ifrån den tiden förföll till liderlighet, och vistades sedan vanligen på alla krogar; men han var för övrigt en så munter och kvick man, att hans infall ännu är i allas mun där på orten. Han fick mycket hedrande tillbud både ifrån Stockholm och Petersburg, men man kunde ej bringa honom ifrån sitt oordentliga levnadssätt.

• Kyrkans altare är dock mycket skönt och enkelt. Man har där upprest ett kors, och tvenne figurer, Andakten och Religionen, modellerade av Sergel, står vid sidorna; Sergels namn säger redan, att dessa figurer ej är av vanliga slaget. Jag förrättade min pingstandakt i denna kyrka, i synnerhet för att tillika taga härvarande fysiomer i ögnasikte. Man röjer ingen lysande skönhet eller de starka drag, som utmärker stort mod eller kvickhet; men däremot ser man uttryck av redlighet och godhet, vilka bör utgöra grunddragen för all skönhet, och utom vilka ett ansikte alltid misshager mig. Nästan alla värmlänningar som jag lärt känna, kan berömmas för dessa dygder. Matte de länge bibehålla sig hos dem!

• Persmässomarknaden i denna stad, vid början av juli månad, är mycket berömd och då församlas nästan hela provinsen härstädes. Denna marknad är

mycket munter och livlig, och man ser då Liksonen målning av alla Värmlands invånare, deras särskilda dräkter och fysiomer. Såväl då, som även ofta under vintern, ges muntra baler i assembleehuset.

• Värmlänningarna är av naturen Sveriges mest glada och gästfria invånare. Det är ett gott och redligt folk, sans peur & sans reproche. Redan i tvenne år har ett sällskap till jordbrukets upphjälpande i provinsen, haft sitt säte i Karlstad, vars inrättning blivit befordrad genom flera egendoms herrars biträde, samt flera patrioters och även nuvarande landshövdingen baron Nolckens bemedling. Detta sällskap kan bli av mycken vikt för Värmland i synnerhet genom några dess medlemmars iver och verksamhet, vilka är av stora kunskaper och utmärkta vänner av sitt land. Jag har nästan icke sett någon provins i Sverige, där man visat så mycken oegennyttig verksamhet i avseende på åkerbruket, och där man arbetat med så mycket nit för att befrämja denna konst, som utan tvivel är den första av alla i en stat.

Här finner Arndt anledning att avbryta sin reseskildring för att beskriva olika sällskap och institutioner som främjar kultur och näringsliv varefter han glider in på så skilda ämnen som den statliga förvaltningsapparaten, domstolsväsendet, beskattning av fast egendom, indelningsverket och stor-skifte. Efter denna avstickare på 25 sidor fortsätter han :

• Jag har flera gånger i ett angenämt sällskap rest fram och åter till Karlstad längs efter den vackra Klarälven, och även ifrån Karlstad till Kristinehamn. Jag vill nu sammanslå alltsammans, och utan att beräkna dagarna, beskriva vad jag härvid sett och njutit. Den angenäma våren, de goda människor som omgav mig, vår munterhet och vårt skämt - allt visar sig åter så livligt för mitt minne. Oh Munkfors och Kristinehamn!

• Vägen ifrån Karlstad till Kristinehamn går nära intill den stora Väneren, varvid man här och där har utsikter över sjön och dess öar. Trakten består till det mesta av jämn mark, mycket skogbeväxt,

Ernst Moritz Arndts resa. . . Fortsättning från sida 17

med medelmåttig och **på** några ställen även god jordmån. Under de **första två** milen till Ve har **man** mycket skog. In emot Ve blir vägen mera backig. Här och **är** ser man stora utdikade och rothuggna mossar, samt mycken uppodlad skogsmark. Svedjelandförekommer mera **säl**-lan, **åtminstone** ej så ofta, som emellan **Åmål** och Karlstad. Emellan Ve och Rudsberg är vägen mera höglänt, och utsikterna över sjön obeskrivligt sköna.

-Här och **där** ser **man** berg med höga spetsar och ansenliga tallar. Jordmånen blir även bättre, och spår av flitigare odling visar sig, även som mången vacker gård; flera hus är täckta med **små granitsten**, varom mera längre fram. Jag märkte även, att man här, även som i några trakter av Västergötland och Dalsland, ofta bestrött de **små ärtlanden** helt tunt med halm, **på** det den första framskjutande grodden av ärtorna måtte ha skygd emot nattfrosten.

• Vi besökte även kyrkan vid **Rudsberg**, som är en ganska nätt **landskyrka**, men detta skedde mindre för kyrkans **skull**, än att få se en målning av bonden **Hörberg** ifrån Östergötland. Den utgör kyrkans altartavla, och föreställer Kristus ibland de **skriftlärde**. I det hela finner **man** just icke något stort ideal, men mycken säkerhet i teckningen och en lycklig komposition, **så** att man oaktat figurernas mängd dock **lätt** urskiljer en enda synpunkt för det hela; karaktärernas uttryck är tydligt och kan lätt fattas. Man ser likväl, att denne målare just icke är någon Rubens. **Vid** Norrköping ska jag tala mera om denne märkvärdige **naturmålare**, som först vid sitt **30:de** år började sina korta läroår.

Som framgår av skildringen är det skjutsstationernas namn som Arndt noterar. Namnen på kyrkor och socknar förbigår han. Ve är sålunda beläget vid Väse kyrka och Rudsberg vid Ölme kyrka. Den tredje skjutsstationen på sträckan Karlstad-Kristinehamn nämner han emellertid inte alls. Det var Busterud som ligger mellan Alster och Skattkärr.

- Jag framryckte vidare med mina hederliga vänner under samtal om den höga

och allvarsamma nordiska nationalkaraktären och under mänskliga drömmar om det **tillkommande**, det man **så gärna** föreställer sig mera stort och **ädelt** än det närvarande. Emellan Rudsberg och Kristinehamn ser man numera uppodlad jord och bätte brukad åker, **än** förut. De många rothuggna och utdikade **moras**, som ofta förekommer, vittnar **tillräckligt** om den verksamma ande, som nu upplivar Värmland. Härvid utmärkte sig i synnerhet några stora landsträckor, som nyss blivit upptagna, och som tillhörde kapten von Numers. Trakten blir mer och mer skön, ju närmare man **nkas** staden.

- **Vi** reste förbi det vackra godset Gustavsvik, men **fåglarna** var **utflugna**, varför vi följde efter dem till Kristinehamn. Här avsteg vi vid det ansenliga **assembléehuset**, men de **två** dagar vi uppehöll oss i staden, tillbragtes hos den **älskvärda** familjen Limoth. Det var just kapten Limoth, som vi **på** Gustavsvik ärnade besöka, emedan han är ägare av detta gods. Denne hedersman är en av Sveriges klokaste och mest verksamma **lanthushållare**, ledamot av **Värmländska** hushållningssällskapet, och en mycket nitiskbefordrare av sällskapets lövärda avsikter. Men utom detta är han även en ganska kunnig och mycket **skicklig** man.

- Jag vann snart hans förtroende genom min lilla **känedom** om lantbruket, i synnerhet i avseende på mitt pommerska fademesland, emedan han bevistat pommerska **fälttåget**, och ännu påminde sig mycket ifrån den tiden. Hans vackra gods Gustavsvik med alla tillhörigheter, utgörs av en i Vänern utskjutande halvö. Han är den, som först gjort denna egendom till vad den är, och därvid visat, att ej klimatet, men väl människors okunnighet och vårdslöhet varit skuld till dess förra tillstånd.

- Han har på sin åkerjord infört ett slags **cirkulationsbruk**, dock icke enligt bestämd form, utan efter jordmån och lokalen. Han har mycket förbättrat sitt åkerbruk därigenom, att han dels låtit den sämre jordmånen vila **några** år och dels **sått** foderväxter. I trädesjorden planterar han jordpäron, kål och rovor, och

besår vissa åkerstycken med ängskavle och timotej; rödklöver **frodas** även rätt väl; lin har man till husbehov. Rågen ger vanligen 8:e eller **10:de** komet; vete och **ärtor sås** obetydligt över hela Värmland. Här såg och smakade jag även för **första** gången en produkt av värmländska ekonomin, **nämligen** stickelbärsvin. Det har en skön smak och är så hetsigt, att en okunnig lätt kunde inbilla sig att man **iskänkt** ett vin **ifrån** Grekland eller södra Italien.

- Under mitt vistande härstädes (den 25 maj) hade man redan slutat hela vårsädet. **Så** snart våren är inne, **går** allt arbete raskt och fort i Sverige, i anseende till de vackra och långa **dagarna**. **På** bordet hade vi överflöd av **rättikor**, sallat och sparris. Kapten Limoth **har** även däruti visat sig såsom en god människa och hushållare, att han avdelat åkerjorden **A** sina **bönder**, och **lärt** dem en bättre hushållning. Han har befriat dem ifrån alla dagsverken, och i stället bestämt för dem ett **spannmålsarrende**, varvid **båda** delarna befinner sig val. Nu arbetar de mycket bätte, emedan de känner hos sig mera lust att förvärva, och tillika är övertygade, att han ej stör dem uti besittningen av deras hemman.

Kristinehamn

- Kristinehamn är en liten nätt stad, belagen vid en liten **A** som **befrämjar** stadens sjöfart **på** Vänern. Man har planterat vackra träd längs efter **ån**, och **tvenne** broar är byggda över densamma. Vid bada sidorna av **ån** och omkring det **rym**liga torget är husen rätt vackra, att icke förgäta assembleehuset, **där** vi logerade, och vilket utmärker sig genom den stora **danssalen**.

- Denna stad har, liksom Karlstad, sitt förnämsta näringsfångav bergslagen. Vid **vågen** lastas **järnet** på prämar och **båtar**, och fors **sedan ungefär 1/8-dels mil** till fartygen, vilka ej kan **gå** så högt upp. Fastingsmarknaden, som hålls härstädes i mars månad, är den första i Värmland, och en av de största och muntraste i hela Sverige. Där avgörs alla penningaffärer för hela provinsen, varjämte även den betydande järnhandeln avslutas. **Främmande** samlas då hit ifrån alla orter, till

och med ifrån Norge; nyfikenheten att se en anseelig **mängd** människor församlade, baler och redutter, lockar mycket folk till denna **Värmlandskarneval**, vilka varken dock varken köper eller säljer, utan endast **önskar**, att en gång få roa sig väl. Jag **har** ej varit nog lycklig att få **bevista** någon av Värmlands stora marknader.

- Österut ifrån staden är en liten **hällsöbrunn** belägen, över vilken man byggt ett nätt hus och %tergjort den brukbar. Även den besåg vi. Ett ymnigt regn hade fallit, varigenom vägen blivit elak. Detta gav anledning till ett cour de **chevaliers d'amour**, och **anläggandet** av en **lätt** bro. Lyckliga dagar! Och lycklig d%**ännu** denna stad! En gruvlig **eldsvåda har** ett halvt år därefter förstört en stor del av densamma.

- **Alltför** få hus var **här** täckta med tegel, de flesta taken var av skiffer ifrån Dalsland, **några** även av vanlig småsten. Dessa sistnämnda tak hade ett mycket nätt utseende. Taken är efter vanligheten belagda med näver, och **ovanpå** nävem lägger man små stenar, **tätt** intill varandra och **ungefär** till två tums höjd: de största av dessa stenar är som en knytnäve, de minsta som ett hönsägg. Ju **mångfaldigare** dessa stenar är, desto vackrare blir taket. **Nävern**, som är lagd in under dem, ska äga bestånd i 50 eller 60 år. Jag **har** sedermera **på** landet sett många sådana tak; erfarenheten måtte härvid ha varit **läromästare**. Ostridigt är också dessa tak mycket snyggare, än de grå torvtaken; jag har nu icke sett något halmtak alltsedan jag var i trakten omkring **Skara**, där man **på** några ställen finner sådana.

Mot Munkfors

- Min **färd** till det vackra **Munkfors** och den hederlige Borgström gick ofta **både** hit och dit. Jag vill blott **beskriva** vägen **ifrån** Karlstad. Under första **håll**et är landet mycket flackt och av sandig jordmån; man finner **där** mycket tallskog, men lite odlad mark. Här reste jag **första** gången **på** en söndag. På andra håll till O **Deje** blir vägen backig, med omväxlande angenäma utsikter, samt drar sig närmare till **Klarälven**, en av Sveriges

vackraste strömmar. Landet sänker sig nedåt strömmen till en **däld**, och till höger har man höga skogbeväxta berg. Åkrar, ängar, gårdar och vackra sjöar följer efter varandra i den trånga dalen längs efter vägen. Till **vänser** vid **Dejefors**, som är ett rikt laxfiske, ligger godset **Katrineberg** tillhörigt en herr Arvidsson; ett mycket vackert ställe.

- Ö **Deje** ligger **tätt** invid strömmen **på** en höjd. Strömmen var **uppfylld** av **båtar**, lastade med **kyrkfolk**, vilka sjöng och skrattade, även hördes under deras joller ljudet av ett par violiner. **Vårvädret** var angenämt, göken lät höra sig, körsbärsträden var höljda av vita blommor. **Är** detta Sverige tänkte jag för mig själv, vilket många människor, även hos oss föreställer sig blott som en hemvist för björnar? Och **därunder** **rullade** jag längre fram.

- Nära vägen vid Nordsjötorp står trenne ofantliga ekar, liksom ensliga **främlingar** vilka **åtminstone** bevisar vad klimatet **förmår** frambringa och tål. Under vägen ifrån Nordsjötorp till Olsäter blir dalen ännu mera trång, och landet mera odlat **på båda** sidor om strömmen.

- Under första milen ifrån Olsäter till **Munkfors** är vägen jämnare, dalen bredare och åkerfälten bättre, men under sista halva milen är trakten mera bergig och romantisk. **DA** min skjutsbondelämnade mig, sade han att jag skulle köra på, **så** snart jag hörde något brusa, ty då var **Munkfors** ej långt borta. Slutligen hörde jag detta brusande, åkte genast mera **raskt**, **rullade** genom en grön alle, sprang av, och inträdde i ett hus, **uppfyllt** av **älskvärda** människor.

- Under hela denna väg längs efter **Klarälven** ser man många små byar, och **således** märker man redan här, att hemmanen i **Värmland** är delade i smärre stycken. Man ser ofta små enstaka gårdar, som har en obeskrivligt vacker belägenhet i en däld, eller på en höjd **nära** över strömmen. Mangården och de övriga husen formerar tillhopa merendels en **fyztant**, **då** **mellanrummet** eller gården **såsom** ett slags helgedom alltid nogaktas för **boskapstrampning** och annan **åverkan**, ty denna plats består alltid av

en grön plan. **Sådana** gröna planer finner **man** nästan överallt emellan husen i **Värmland**. Den som älskar det vackra gröna gräset, ska liksom jag **firma**, att detta bruk ganska mycket bidrar att försköna ett ställe. Husen är små, men renliga och ljusa, samt vanna under vintern.

Unikt satt att tapetsera

- I Värmland såg jag först ett alldeles eget sätt att tapetsera rum, och vilket jag väl sedan märkte **på** andra ställen, men ej **så** ofta. **Värmlänningarna** flätar ordentligatapeter av varjehanda träslagsspånor, i synnerhet av den vita och mjuka bark, som man finner under den grövre tallbarken, och dessa uppsätts sedan runt omkring väggarna. **Sjalva flätningen** förrättas **på** mångfaldiga sätt, till en del mycket grant, med varjehanda prydnader, till och med figurer; dessa tapeter är även ofta här och där **målade**. **Värmlänningen** är verkligen mästare uti konsten att fläta, ty **på** sådant sätt tillverkar han konstigt och prydligt varjehanda bohagsting, och de korgar, matsäckar **m.m.** som var och en gosse förstår att göra av mjuk granbark, är **här** alldeles egna i sitt slag.

- Jordmänen under hela denna landsträcka, ävensom i många andra trakter av **Värmland**, är **lätt** sandig. Därför ser man också **på** vanliga bondgårdar intet annat än **råg** och havre. Sistnämnda **sä**-desslag är egentligen &t huvudsakligaste och **allmännaste** i provinsen, och **värmlänningen åter därför**, ävensom skotten, i allmänhet mest havrebröd. Han befinner sig väl av denna hälsosamma **föda**, och hans kropp blir därigenom icke svagare, än hans **grammars**, som **äter** rågröd. Jag tror till och med, att havrebröd gör blodet lättare, och har en välgörande verkan **på** folkets lynne, ty värmlänningarna överträffar många svenskar i glatt lynne och vanlighet.

- I **Munkfors** uppehöll jag mig flera dagar. Det var ett paradiset; mitt vistande därstädes var mycket glatt, och minnet därav gläder mig ännu. **Munkfors** är egentligen ett högt vattenfall av **Klarälven**. Vid själva forsen eller vattenfallet har man anlagt en stor **stångjärns**-smedja, varest årligen smids över 2 000 skeppund **stångjärn**. **Sådana** verk kallas

Ernst Moritz Arndts resa. . . Fortsättning från sida 19

bruk, **vilket** i allmänhet dock betyder ett slags fabrik, och dessa **järnfabriker** är ostridigt de förnämsta av alla svenska fabriker.

- Min hederlige värd, Herr **Borgström**, hade emottagit detta verk nästan i lägervall, men har under de få år han själv handhaft det, nedlagt mycket och kostsamt arbete därstädes, byggt en stor smedja, och med betydande kostnad **låt** leda en kanal ifrån strömmen, emedan strömmen förut understundom gav för mycket vatten, och om vintern ofta alldeles intet. Men han **här icke** allenast **såsom** brukspatron utmärkt sig genom sin verksamhet, utan även **såsom** lant-hushållare.

- Jag har i Värmland icke sett något vackrare **ställe** än Munkfors. Den anse- nliga strömmen **här** här flera vattenfall, i synnerhet ett, varest den nedstörtar sig 30 fot lodrätt utför. Huru ofta **här** vi icke **på** den vackra ön, som **är** belägen **mitt** i strömfallet, utan fara betraktat falllets skönhet, lyssnat **på** dess **dån**, och sett stockar samt träd upprivna med rötterna störta ned i svallet.

- Just nu stod det andra flödet **på**; det första kallas töväders- eller **vårflödet**, det andra **hägglödet**, av den orsaken, att häggen står i blom vid samma tid. Detta häggflöde leder vattnet **ifrån** **Värmlands** högre berg och **fjäll** vid gränsen ut i havet. Vilka glada stunder har jag icke haft, **såväl** **på** nyssnämnda ö, som **på** den **eliseiska** Hästskoholmen, som **är** belägen högre upp i strömmen!

- Denna ström med sina fall, träd- gård, de lummiga vackra träden, och de resliga skogar som presenterar sig på avstånd - **allt** förenar sig att göra våren härstädes himmelsk. Som svenska våren **är** mycket kort, **så** blomstrar och grönskar allting **så** mycket fortare; man har den tiden högst angenäma aftnar och nätter, samt en doftande vällukt ifrån de stora **björkskogarna**, om vilket allt man hos oss ej kan göra sig någon **föreställning**.

- Emellertid **ansåg** jag alltid den vackra Forsudden, **på** andra sidan om strömmen, för det angenämaste **stället**. Detta består av en höglänt plan, **där** en

bonde har sin bostad under lummiga träd, ett tillräckligt utsäde av råg och havre, bete för 10 kor, några hästar och 60 far. Genast fick jag en spekulation: bonden kunde ju ha en vacker dotter. Ett försök **vågades**.

Ut på flickjakt

- **Vi** for över strömmen **1/8-dels** mil ifrån Udda, passerade genom en skog upp till det vackra stället. **Vårt sällskap** var stort, och bestod av **fruar**, flickor, ynglingar och män, **vilka** alla samtliga rekommenerade sig **såsom** tillkommande gäster hos mig, den tillärnade **fästman-**nen.

- **Vi** anlände, och **emottogs** av en vänlig 14-årig flicka, med blonda lockar och **blå** ögon, som **uttryckte** mycken modesti, för vilka man **gärna** kunnat vänta ett par år och tjäna som Jakob. Hon förde oss inuti en snygg stuga, **där** ett dukat bord redan var besatt med smör, bröd och ost, vilket hos välmående folk ofta alltid **är** i beredskap för ankommandefrämmande; strax efter framsattes även brännvin, **dricka**, och **mjölk**, på det var och en måtte kunna taga förfriskning efter sin smak.

- **Mitt sällskap skämtade** redan med mig, för den hyggliga **14-åriga** flickan; men kort därefter visade sig även en mängd syskon, varigenom hoppet om det rika arvet till en anse- nlig del försvagades, och **fru** Borgström upptäckte slutligen, att **matmodern** i huset **låg** i barnsäng uti en annan stuga. **På** detta sätt **försvann** hela den uppgjorda planen till en stilla huslig **sällhet**, och den vackra promenaden, farten över strömmen, samt den fägnaden att en gång se vattenfallet och **Munkfors** tämligen djupt inunder våra fötter, utgjorde enda vinsten för dagen.

- Bruket **här** betydliga underliggande agor, varav dock egentligen blott den sandiga och lätta jordmånen blivit upp- odlad. Herr Borgström, som endast **få** år haft denna egendom om hand, har också forst **börjat** med en klokare **hushållning**, och av denna orsak går han även långsamt till väga. **Han** har gjort lyckligaför- sök med timotej och klöver, och arbetar nu med iver att **avrödja**, utdika och till odling bereda en anse- nlig sträcka av

skog, som **här** en ypperlig och fet jord- mån. Han har inom sitt område helt nära bruket en dylik dæld, belägen söderut emellanbergen, av **åtminstone** 120 tunn- lands vidd, och av mycket god jordmån, men nu beväxi med skog, som **här** föga värderas och ger obetydlig avkastning.

- Jag har några gånger i sällskap med honom ridit **omkring** i skog och berg, och har blivit **förvånad** över de ofantliga **skogssträckor**, som **är** **anslagna** för smält- hyttor och **hammarverk**, och tillika **så** illa nyttjas. Man kunde **här** förvandla över hälften därav till **fruktbarande** mark, och det övriga skulle, om det **bättre** vårdades, ändå vara tillräckligt, att **förse** bruken med ved och kol.

- **Man** **här** anslagit nästan hela norra **Värmland** till bergverkens behov, och således till en del dömt denna landsträcka att vara skog och ödemark. Endast strän- derna av större floder **är** **här** och **där nå-**got bebodda. Inom detta vidlyftiga di- **strikt**, som sträcker sig ända till Dalarna och Norge, bor ännu några finnar, kvar- levor efter de gamla finska nybyggen, vilka **här** anlades, men vilkas **åbor** sedan till det mesta **forjagades**.

- Ibland **Värmländska fotjägarcorp-**sen, 300 man stark, som hade möte i Karlstad, **såg** jag **många** karlar, vilka genom sina fysionomier **lätt förrådde** deras ursprung ifrån dessa kolonister. De flesta var **smalväxta**, **nervfulla**, med svart **hår**, något gula ansikten och mycket el- diga ögon. **Man** säger, att de finska flic- korna i allmänhet ska vara vackra, och bibehålla sin skönhet ända till 20 året; de många pigor av denna nation, som **man** ser i Stockholm, syns bevisa denna sats. Men sedan de blivit äldre, finner **man**, att röken i de pörten, de bebor, verkar mycket **på** dem, och att de därige- nom alldeles **förlorar** fagen.

Här kommer en utläggning om den finska kolonisationen i Värmland och motsättningen mellan finnarna och bruken i gångna tider.

Inästa nummer av VärmlandsAnor fortsätter dagbokens berättelse.

ANOR SÖKES

Till ANOR SOKES tar vi emot **frågor** om anor och ättlingar från alla, som är medlemmar i en **släktforskarförening**

244. Jag söker uppgifter om följande

a) Gamle smeden Jonas **Jeansson** Nyberg f 1733. Han bodde i Pärstorp, Nedre **Ullerud** 1819-20. Eftersom dödbok saknas söker jag dödsdag. (Värför inte kolla eventuell bouppteckning. Red anm)

b) Ovannämnde Jonas Nybergs son Peter (f 1770, d 1809 i Nedre **Ullerud**) gifte sig med en **bondflicka**. De hade i sin tur sonen Magnus f 1806 och **vådiligen** död i Klarälven 1845. Han var **då** bosatt i Hollsbyn i **Ransäter** och processade ofta vid tinget. Vet någon vad han processade om?

c) **Skärsliparen** Julius Bryngelsson som på 1870-talet vandrade **kring på Värmlandsnäs** och i Ulleruds-sockarna. **Christer Ode-Lundberg**
Ekersgatan 15
703 42 Örebro
Telefon 019-107125

245 a) Jag söker uppgifter om Johan Stolpe f 1738-06-23 i Örebro, d i **Sillerud** 1822, samt hans föräldrar Peter Stolpe f 1697 och Catharina Andersdotter f 1702. Peter Stolpe var **Filtmakare** Mäster i Örebro vid sonen Johans födelse. Makarna hade **åtta** barn, eventuellt flera. Jag är intresserad av alla uppgifter **angående** denna familj.

b) Jag har i min **ägo** gamla kort av släktingar och söker nu personer som kan känna igen dessa. Korten är tagna i Karlstad hos Anna Ollsons **Fotografatelj**er runt sekelskiftet. På kortens baksida står **namn: Maria Ågren-Lindgren**, Gunnar **Ågren** som student 1895, Stina Maja **Ågren**, Anna **Ågren** 1895 som **ung**.

Britta Johansson
Stenbyn Solbacka
661 96 Långserud
Telefon 0533-52063

246. Jag söker anor och eventuellt övriga uppgifter om handlanden, gårdsägaren, **laxfiskaren** mm Erik Dahlgren f 1680; d 1739-09-23 **och** hans hustru Margareta Jakobsdotter **Carllund** f

1696; d 1766-02-13. Deras dotter **Anna Maria** f 1718 i Karlstad var min mm mm mm, **gift** med ämnessmedmästare Peter Johansson **Sörström** 1751.

Allan Grund
Odengatan 16
576 31 Sävsjö

247. Ida **Josefina** Bergström f 1886-12-23 i Nås, **Kopparbergs** län, födde sonen **Karl** Valter 1906-10-24 också i Nås. Ida och hennes son utflyttade från **Järna** i Dalarna till Kristinehamn 1907-11-14. Karl Valter nämns i kyrkboken som oäkta, fader okänd. Min **fråga** är vem som var hans far?

Anna Marits
Sparbanksvägen 74, 1 tr
129 30 Hägersten

248. Kan **noen** hjälpe meg med **foreldrene/søsken** - eller få tips om - **slektninger** og personer som kjenner til:

a) Mildred f ca 1915 i **Sverige**. **Utvandret** til USA för 1950. **Fikk** der i ca 1950 en **datter** som het **Patricia**. **Mulig hun** var gift med barnets far - han het Johan Oskar Olson **Nygaard**, f 1905-01-31 i Stårheim, **Nordfjord**, Sogn og Fjordane, Norge. Han **døde** i Los Angeles, California 1961-09-03. Hans Social Security **Number** var 548-24-5420.

b) Johan Andersson **Östblad** f 1888 i Sverige. Han ble i 1913 **oppgift å** vaere far til et **uekte** barn i **Svelvik**, Vestfold, Norge.

c) Anna Lisa Clausdatter f 1847 i **Iset** (Yset/Ystad)? Gift 1872-09-27 i Berg, Ostfold med **enkemann** Lars **Eriksen** f 1823 i Fredrikshald. **Følgende** barn kjennes: - Wilhelm Eriksen f 1873 i **Fredrikshald**, Ostfold - Ragna **Margrethe** f 1875 i Fredrikshald, Ostfold

d) Anders Persson f ca 1760 i (Arvika?), Sverige. Fikk et **uegte** barn med Maria Andersdotter f ca 1767 i Glava, Sverige. Barn: Maria Andersdotter f 1799-01-24 i Rackstad, **Arvika**. Gift 1824-12-20 med Jonas Andersson f 1801-06-15 i Ny, död etter 1879. Maria

døde 1875-08-15 i Rackstad, Arvika.

Rune Edvardsen
Folke Bernadottesv 10 B
N-0862 Oslo, Norge

249. Jag söker **Enoch** Svensson f 1893-02-07 i **Ivetofta** Kristianstads län. Han flyttade till Värmland och blev trädgårdsmästare i **Koppom**. Vem var han gift med? När och var var hans **hustru** född? Finns det fler uppgifter **kring** dessa personer så tar jag tacksamt emot dem **också**.

Rune Kronkvist
Hagvägen 23
370 10 Bräkne-Hoby

250. Jeg søker Marie Louise **Henriks**son f 1861 i Värmland. Hun giftet seg 1881 i **Horten**, Norge med Karl August Nilsen **Krognes** f 1853-09-02 i **Horten**. Har prøvd **Emigrantregistret** i Karlstad, men de mente jeg har for lite **opplysninger** om **henne**.

Ragnhild Prøytz
Kjølhalstien 31 A
N-3189 Horten, Norge
Tel o fax 330 46917

251. Jag söker föräldrarna till Johannes Jonsson, f 1848-02-26 i Mon, **Värmland**. Han **utflyttade** sedermera till Norrbotten.

Ingegård Gradin
Åkargatan 14
983 33 Malmberget
Telefon 0970-20912

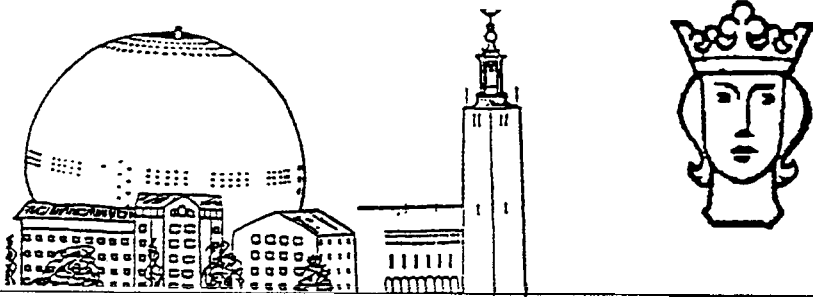
252. På **min** mors sida har jag en ana i Värmland, **Carolina** Lovisa **Glasberg** f 18070313 i **Visnums** församling. Hon gifte sig med klockaren Lars August Carlberg.

Björn Hagelin
Glimmervägen 5 A
752 41 Uppsala
Telefon arb 018-18 23 50

253. Jag söker mer uppgifter om a) soldaten Anders **Tinggren** f 1738 i Karlstad? Hans **hustru** Annika **Anders**dtr f 1738 i Karlstad? Dotter Annika **Tinggren** f 1775-10-10. Dotterns man, Olof Andersson f 1779 i Karlstad, blev senare kronolänsman i Botilsäter (**Råg**landa?)

b) Lars Jansson f 1711 1778 i By.
c) Olof Svensson f 1754 i By och hans **hustru** Stina Jansdtr f 1757 i By.

Jan Nordum
Seljestien 65
N-1370 Asker, Norge

Släktforskar dagar i Stockholm 1995

Utdrag ur preliminärt program för släktforskar dagarna i Stockholm med riksstämman för Sveriges Släktforskarförbund i Medborgarhuset på Södermalm.

Lördag 19 augusti

09.30 (Trappan) Musik

10.00 (Stora salen) Invgning med tal och folkivsspel

10.00 (Lilla salen) Lars Wikström om Ridarhuset och adeln

11.00 (Stora salen) Bertil Sannel om Stockholms geografiska utveckling

11.00 (Lilla Salen) Bodil Ulate Segura berättar om släktforskning för nybörjare

12.00 (Stora salen) Hans Villius berättar runt Erik Dahlbergs dagbok

12.00 (Lilla salen) Eva Dahlman presenterar fotosekretariatet vid Stockholms stadsmuseum och bildens betydelse

13.00 (Stora salen) Riksstämman

13.00 (Lilla salen) Lars Ericsson om soldatforskning

14.00 (Lilla salen) Eva Brylla om svenskt efternamnsskick - från Lindberg till Montroyal

14.45 (Stora salen) Debattforum med panel

15.00 (Lilla salen) Evert Meleors om svenska medeltida personnamn

16.00 (Stora salen) Berndt Tallerud om farsoter genom tiderna

19.00 Galamiddag i Gyllene salen i Stockholms stadshus

Söndag 20 augusti

10.00 (Stora salen) Helena Friman om stockholmshem

10.00 (Lilla salen) Ann-Sofie Ohlander om den okända släkten - kvinnorna i historien

11.00 (Stora salen) Ingemar Carlsson om kungliga arkiv

11.00 (Lilla salen) Erik de Geer om finländarna i Sverige

12.00 (Stora salen) Lisa Oberg om utplacering av barnhusbarn i landsorten

12.00 (Lilla salen) Thomas Selling om våra judiska rötter

13.00 (Stora salen) Kalle Back om torpare p&1800-talet

13.00 (Lilla salen) Bodil Ulate Segura om forskning på Riksarkivet

14.00 (Stora salen) Lisa Oberg om jordgummor, barnaföderskor och barnmorskor

14.00 (Lilla salen) Christian Catomeris om italienare i Sverige

15.00 (Stora salen) Göran Dahlbäck om människan i det medeltida Stockholm

15.00 (Lilla salen) Föredrag

16.00 Avslutning

Under dessa dagar kommer det i ett antal rum och korridorer att finnas ett stort antal utställare - huvudsakligen olika släktforskarföreningar, arkiv och andra organisationer eller institutioner inom vår intressesfär vilka presenterar sig själva, sin verksamhet och de skrifter de framställer.

Samtidigt kommer ett antal museer, arkiv, bibliotek och kyrkor att hålla öppet, ha visningar och stadsvandringar - bland annat visningar av Katarina kyrka.

Biblioteksfilialen i Medborgarhuset kommer att ha öppet lördag 10-16 och söndag 11-15 med en bokhörna med intressant litteratur för släktforskare.

Utställningar från arkiv, bibliotek, hembygds- och släktforskarföreningar, firmor för läsapparater och dataprogram med mera.

Anor sökes

Fortsättning från sida 21

254. Jag behöver hjälp med Peter (Pehr) Ransberg i Ransby, Lysvik(S), f 1792 d 1838-11-17. Troligen soldat.

Birger Zetterström

Frejgatan II

96133 Boden

Telefon 0921-15738

255. Jag söker föräldrarna till Daniel Wermelin f 1789-04-14 förmodligen i Värmland och död utfattig 1853-08-29 i Dragsmarks socken, Bohuslän. Han finns skriven på Hultås i nämnda socken enligt Bokenäs M 1804-1808.

Möjligan kan han vara son till Håkan Wermelin d 1824-01-17 som skollärare i Silbodal eller pedagogen i Karlstad Petrus Wermelin d 1815-05-26 i Krokfors, Värvik.

Jag undrar även om någon mot en rimlig taxa är intresserad av att &tasig denna efterforskning?

Bertil Swalander

Pl 3185

450 63 Högsäter

Annon

Mikrokortsläsare säljes

Renoverade mikrokortsläsare
Priser från 2.200.00 + frakt

Dessutom

Canon PC Printer 70
mikrokortsläsare + kopiering
(nypris cirka 30.000.00)

Pris 9.000.00 + frakt

Ombyggnader utföres

Thure Nilsson

Bogesundsgatan 13

256 55 Helsingborg

Telefon 042 - 29 68 19

Annons

Fryksände (S)
Födde 1707 - 1765

5877 födda barn sorterade i Datumordning, Faderordning, Moderordning och Ortsordning.

452 sidor i prydlig A4-pärm med register. Datorhantering av materialet medger även andra sorteringsönskemål.

Säljs av Värmlands Släktforskarförening och beställes via postgiro

Sverige 46 96 60-5

Pris SEK 290.00 + porto 61.00

Norge 0806 1944339

Pris NOK 265.00 + porto 66.00

Annons

Östmark (S)
Födde 1765 - 1820

4611 födda barn sorterade i Datumordning, Faderordning, Moderordning och Ortsordning.

371 sidor i prydlig A4-pärm med register. Datorhantering av materialet medger även andra sorteringsönskemål.

Säljs av Värmlands Släktforskarförening och beställes via postgiro

Sverige 46 96 60-5

Pris SEK 240.00 + porto 61.00

Norge 0806 1944339

Pris NOK 220.00 + porto 66.00

Annons

Vitsand (S)
Födde 1824 - 1860
Vigde 1824 - 1860

2737 födda barn sorterade i Datumordning, Faderordning, Moderordning och Ortsordning.

534 Vigslar med samma sorteringsordningar.

300 sidor i prydlig A4-pärm med register. Datorhantering av materialet medger även andra sorteringsönskemål.

Säljs av Värmlands Släktforskarförening och beställes via postgiro

Sverige 46 96 60-5

Pris SEK 250.00 + porto 61.00

Norge 0806 1944339

Pris NOK 225.00 + porto 66.00

Annons

Värmlands
Släktforsarkatalog

164 forskare som forskar på släkter och orter i Värmland. Ersätter 1993 års Värmlandsforskare. Med Ortregister, Släktregister och Specialregister. Kartor över Värmland visande församlingar och härader.

66 sidor i förstärkt ryggbundet häfte med förteckning på arkiven i Värmland jämte litteraturlista och förteckning över kända register.

Säljs av Värmlands Släktforskarförening och beställes via postgiro

Sverige 46 96 60-5

Pris SEK 50.00 + porto 11.00

Norge 0806 1944339

Pris NOK 45.00 + porto 17.00

Annons

Värmlands
Ortregister

Över 4.700 hemman och hemmanstorp är samlade i ett 68 sidors register med hänvisning till socken, härad, jordnatur och mantal. Jordboken omspanner tiden från Gustav Vasas 1500-tal intill 1931 när fastighetsregister tog över registreringsansvar. Kartor församlingar och härader.

Sammanställd av

Gunnar Jonsson, Säffle.

Säljs av Värmlands Släktforskarförening och beställes via postgiro

Sverige 46 96 60-5

Pris SEK 40.00 + porto 11.00

Norge 0806 1944339

Pris NOK 36.00 + porto 17.00

Annons

Dalslands
Ortregister

Cirka 2.500 hemman och hemmanstorp är samlade i ett 38 sidors register med hänvisning till socken, härad, jordnatur och mantal. Jordboken omspanner tiden från Gustav Vasas 1500-tal intill 1931 när fastighetsregister tog över registreringsansvar. Kartor församlingar och härader.

Sammanställd av

Gunnar Jonsson, Säffle.

Säljs av Värmlands Släktforskarförening och beställes via postgiro

Sverige 46 96 60-5

Pris SEK 40.00 + porto 11.00

Norge 0806 1944339

Pris NOK 36.00 + porto 17.00

Uppdatering av
DISGEN - PCversion

Uppdatering av DISGEN för PC har kommit tillsammans med ny Demoversion och uppdaterat Virusprogram. Datum är mars 1995.

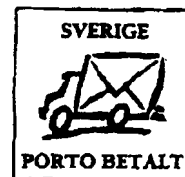
Du kan således nu sända in Din originaldiskett till Din fadder för uppdatering. Detta är gratis. Denna gång är det många småsaker, som vi påpekat, som är rättade.

För postdistriktet Värmland-Dalsland är adressen Consulting Data Harald Persson, Malmtorgsgatan 18, 653 40 Karlstad

Begränsad eftersändning
Vid definitiv eftersändning retur med
den nya adressen till:
Värmlands Släktforskarförening
c/o Harald Persson
Malmtorgsgatan 18
653 40 KARLSTAD

B

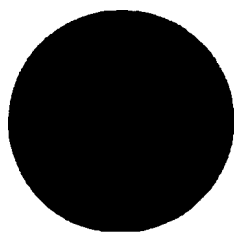
Föreningsbrev

Har du valt din egen
Husträckare

?

Nu ar valet lätt?

Det ar bara att trycka på
KNAPPEN

Ramgatan 7, 653 41 Karlstad, Telefon 05415 66 75

Värmlands mesta fullservicetryckeri!